НАША СВАБОДА

№12(99) ВЫДАЕЦЦА З 25 ЛЮТАГА 2000 ГОДА

31 СТУДЗЕНЯ 2001 года СЕРАДА

Адрас: 220123, г.Мінск, а/я 103

E-mail: NPSvaboda@irex.minsk.by
http://www.svaboda.com

КОШТ СВАБОДНЫ

Прэмію царквы атрымаў «праваслаўны атэіст»

Старшыня Вярхоўнага Савета Беларусі 13-га склікання Сямён Шарэцкі пратэстуе супраць прысуджэння Аляксандру Лукашэнку прэміі міжнароднага фонду «Адзінства праваслаўных народаў». Пра гэта гаворыцца ў адкрытым лісце, які спікер накіраваў патрыярху Маскоўскаму і ўсяе Русі Алексію II.

Як адзначаецца ў лісце, «тэрмін прэзідэнцкіх паўнамоцтваў Лукашэнкі закончыўся 20 ліпеня 1999 года», а «супраць створанага ім рэжыму ўзбуджаная крымінальная справа па факце захопу ўлады неканстытуцыйнымі метадамі і вядзецца следства». «Лукашэнка, як і ўсе дыктатары, раскалоў народ Беларусі ўсё па тым жа бальшавіцкім прынцыпе: хто не з намі, той супраць нас», — піша Шарэцкі. ►

Заканчэнне на стар.3

Кому он нужен, этот батька?

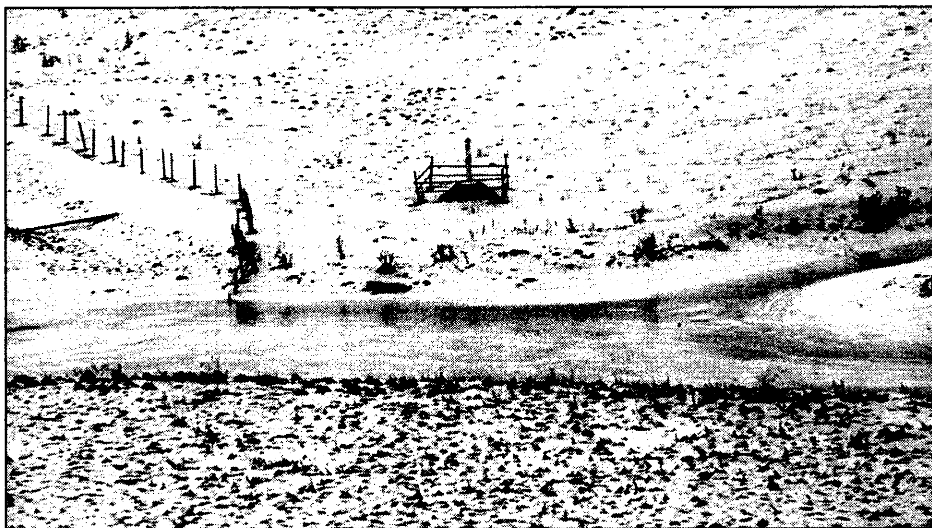
Виталий ПОРТНИКОВ

Сегодня Москва и Минск пытаются сделать вид, что ничего страшного в российско-белорусских отношениях не произошло. И по большому счету они правы — ничего нового действительно не случилось. Просто давно назревшая напряженность в отношениях Лукашенко с Путиным выплеснулась на телевизионные экраны и позволила комментировать уже не слухи и домыслы, а публичные действия.

Последний приезд Лукашенко в Москву был действительно демонстративно проигнорирован высшим российским руководством. Главу союзного государства встречали чиновники, явно не соответствующие его статусу. Церемония вручения Лукашенко премии «За единение православных народов» также была практически проигнорирована российскими официальными лицами. Решение назначить исполняющего обязанности государственного секретаря российско-белорусского союза взамен Павла Бородина также было принято без согласования с Минском, хотя бы даже символического. Можно, конечно, рукоплескать по поводу того, что официальная Москва вытирает ноги об экзальтированного партнера по интеграции и душителя свобод в своей стране. ►

Окончание на стр.3

У №9 і №11 НАШАЙ СВАБОДЫ друкаваліся матэрыялы «Не-эміграцыя» і «Гэта нонсенс». Па недаглядзе рэдакцыі не было ўказана, што інфармацыя ўзятая з «Радыё Свабода».

Фота Ул.ШЛАПАКА

● За гэтым ручаём — Латвія, пра гэта сведчыць памежны латвійскі знак на тым беразе. А гэты бераг — беларускі

Напад на слыннага дзеяча

Аляксей ШЫДЛОЎСКІ

Сумная і жорсткая навіна – у рэанімацыю пасля жорскага нападу патрапіў вядомы беларускі тэатральны дзеяч, выбітны рэжысёр, нядаўні мастацкі кіраўнік тэатра «Вольная сцэна» Валеры Мазынскі.

Гэта здарылася ў суботу, 27 студзеня. Валеры Мазынскі вяртаўся дадому а палове на дзесятую вечара. Пры падыходзе да свайго дома, які знаходзіцца на праспекце Машэрава, па словах самаго рэжысёра, ён не заўважыў нікога падазронага. Але калі Мазынскі зайшоў у дваровую арку дома, ззаду пачуліся ціхія крокі і на галаву Мазынскага абрушылася нешта надта цвёрдае і цяжкае. Пасля медыцынская экспертыза ахарактарызуе прыладу нападзення як магчыма металічную палку. Мазынскі ўпаў і пачаў губляць прытомнасць. Але невядомы яўна прагнуў забіць рэжысёра, бо нанёс яшчэ пяць удараў па галаве Мазынскага гэтым прадметам. З апошніх сілаў Мазынскі здолеў закрычаць: «Дапамажыце! Забіваюць!», што яго і выратавала, бо злачынца паспешліва рэціраваўся.

З двара да цяжка параненага і беспрытомнага Мазынскага падбеглі падлеткі, дацягнулі яго да пад'езда, а затым выклікалі «хуткую дапамогу» і жонку рэжысёра Людмілу.

Хуткая прыехала толькі праз дваццаць хвілінаў пасля выкліку і павезла Мазынскага ў 9-ы шпіталь. Дактары канстатавалі чэрапна-мазгавую траўму, значныя, да надброўнай дугі рассячэнні лба, рассячэнне рукі, якой ён абараняўся, амаль да касці. Пры гэтым дадатковая небяспека ўтрымлівалася ў тым, што ў Мазынскага хворае сэрца, якое магло не вытрымаць такіх траўмаў. Але з ласкі божай усё абышлося.

Пасля шпіталя пацярпелага перавезлі ў рэанімацыйнае аддзяленне лечкамісіі. А ўжо ўчора пасля абеду Мазынскага перавялі ў хірургічнае аддзяленне, бо яму крыху палепшала.

Жонка Мазынскага, спадарыня Людміла, разважаючы аб матывах нападу на рэжысёра, лічыць верагоднай версію, што патэнцыйны забойца чакаў некага іншага, але ў цемры памыліўся і пачаў збіваць Валерыя. Іншая здагадка жонкі: гэта быў неўраўнаважаны маньяк, які чакаў каго б забіць. На нашую думку, існуе і трэцяя, магчыма, больш верагодная версія здарэння. Проста Мазынскі стаў некаму косткай у горле сваёй непрымірымай пазіцыяй, прынцыповай непахіснасцю і сваёй беларускасцю.

Па факце нанясення цяжкіх цялесных пашкоджанняў Цэнтральны РАУС Мінска ўзбудзіў крымінальную справу.

НАША СВАБОДА жадае спадару Мазынскаму хутчэйшага выздараўлення ды вяртання да творчай працы. ■

Валерый Мазынскі: Мне адпомсцілі за палітычную дзейнасць

У рэанімацыйным аддзяленні шпіталя рэжысёр Валерый Мазынскі адказаў на пытанні нашага карэспандэнта.

– Ці бачылі Вы таго, хто на Вас напаў?

– Толькі пачуў ззаду нейкі шорах ці крок. Людзей вакол, здаецца, не было. Цемра двара і раптам страшэнны ўдар па галаве. Я вяртаўся з лазні, ішоў такі чысты, лагодны. З праспекта Машэрава скрочыў да магазіна «Алеся», прайшоў арку пад маім домам, павярнуў налева. Дарэчы, гэта дакладна тое самае месца, дзе два гады таму збілі Расціслава Янкоўскага. Ён вяртаўся з юбілею, з кветкамі ды шампанскім у руках, добра апрануты. Я ж сціплы, з торбай – з лазні. Гэта ўся розніца. У астатнім стопрацэнтнае падабенства. Моўчкі збілі, нічога не ўзялі, моўчкі сышлі. Я добра памятаю, як сыходзіў той, хто мяне біў. Дарэчы, біў не жалезнай, а нейкай драўлянай палкай па галаве. Топ, топ, топ, гучала ў цішыні вечара. Я губляў прытомнасць, але паспеў падумаць, што можа ён абыходзіць мяне з другога боку, каб нанесці апошні ўдар, і пачаў крычаць. Дзякуй Богу, мяне пачулі. Да мяне прыбеглі дзяўчынкі, у адной з іх быў мабільнік. Па ім і выклікалі маю жонку і хуткую дапамогу. ►

Заканчэнне на стар.3

НАВІНЫ

■ **Амерыканская Служба іміграцыі і натуралізацыі выдала загад аб забароне для грамадзянаў Беларусі і Расіі перасоўвацца па тэрыторыі ЗША бязвізавым транзітам.** Час уступлення гэтага рашэння ў сілу адтэрмінаваны прыкладна да 5 красавіка ў сувязі з тым, што Джорджам Бушам адкладзеная рэалізацыя апошніх пастановаў адміністрацыі Біла Клінтана.

■ **У Нацыянальнай Акадэміі навук Беларусі — новы кіраўнік.** Пасля таго, як у леташнім снежні яе колішні прэзідэнт Аляксандр Вайтовіч стаў старшынёй так званага Савета Рэспублікі Нацыянальнага Сходу, АН засталася без начальніка. З гэтага тыдня выконваючым абавязкі прэзідэнта Акадэміі навук стаў дырэктар Інстытута лесу Віктар Іпацьеў.

■ **Учора радыё «Нямецкая хваля» перадало, што брытанскай паліцыяй у Лондане затрыманы грузавік з нелегаламі.** У ім знаходзіліся і грамадзяне Беларусі. Аднак афіцыйнага паведамлення пра гэта ад англійскіх уладаў беларускай амбасадзе не паступала.

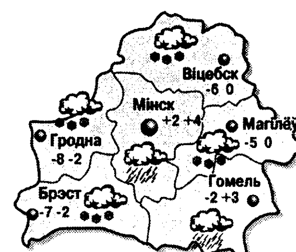
■ **Жыллё ў Беларусі паступова ўсё больш прыходзіць у заняпад.** Зараз у краіне з 212 мільёнаў квадратных метраў жылля каля 40% перабываюць у занядбаным стане. З іх 4 тысячы кватэраў наогул лічацца аварыйнымі. У прыватнасці, 1.800 мінскіх дамоў вымагаюць капітальнага рамонту.

■ **Мінэканомікі выдала пастанову аб новых скупачных коштах на металы.** Адзін грам золата ў вырабах і ломе 333-й пробы каштуе цяпер 2.920 рублёў; 583-й і 585-й – 5.130 рублёў, 958-й – 8.401 рубель. 1 грам срэбра прымуць у залежнасці ад пробы за 74-142 рублі. Самая дарагая плаціна – 17.895 рублёў.

■ **28 студзеня ў ваенных частках Беларусі адбыліся цырымоніі вайсковай прысягі хлопцаў, прызваных у армію ўвосень 2000 – узімку 2001 гадоў.** Сёлета ў студзені ў беларускія армейскія структуры прыйшлі каля 13 тысячаў чалавек.

■ **Памежнікамі Гомельскага атрада каля вёскі Белая Сарока Нараўлянскага раёна знойдзены ўчастак з дужа моцным радыяцыйным выпраменьваннем.** Забруджанасць тут складае 200 мікрарэнтгенаў на гадзіну. Гэта амаль у 10 разоў больш, чымсьці нават у навакольных мясцінах, якія лічацца аднымі з самых радыяцыйна забруджаных у краіне.

НАДВОР'Е НА ЗАЎТРА

Курс наяўнага долара на «чорным рынку» 1230

Беларусь – чвэрць, Расія – усё астатняе

Вячаслаў БУДКЕВІЧ

Бюджэт Саюза Беларусі і Расіі на 2001 год складзе 2 мільярды 300 мільёнаў расійскіх рублёў. Такую суму расходаў на фінансаванне сумесных праграм і дзейнасці органаў міждзяржаўнага ўтварэння зацвердзіў 29 студзеня ў Маскве Савет Міністраў Саюзнай дзяржавы.

Расійскі бок павінен будзе пералічыць у агульную казну 1,5 мільярда рублёў, беларускі — 0,8. Летась памер бюджэту складаў 2 мільярды 230 мільёнаў рублёў. Трэба заўважыць, што ў параўнанні з 2000 годам паменшылася колькасць сумесных праграм, якія будуць фінансавацца з агульнай казны. Як паведаміў на прэс-канферэнцыі па выніках пасяджэння Савета Міністраў яго старшыня — кіраўнік урада Расіі Міхаіл Касьянаў, — колькасць праграм паменшана з 53 да 36, якія ён назваў «эфектыўна рэалізуемымі вытворчымі праграмамі». Цяпер праект бюджэту будзе накіраваны на разгляд саюзнага парламента, а зацвярджаць яго давядзецца Вышэйшаму дзяржаўнаму Савету.

Падчас паседжання саюзнага ўрада бакі прынялі зводны паліўна-энергетычны баланс на 2001 год, які прадугледжвае перапрацоўку расійскай нафты на беларускіх нафтаперапрацоўчых заводах. Ён утрымлівае абавязацельствы бакоў па пастаўках нафты і нафтапрадуктаў. У прыватнасці, прадугледжана, што ў 2001 годзе на перапрацоўку з Расіі ў Беларусь паступіць на 4 мільёны тон нафты больш, чым летась. Рэспубліка ўзяла на сябе таксама абавязацельствы па вяртанні часткі нафтапрадуктаў, выробленых ёю з расійскай сыравіны.

БелаПАН

Беларусь пачынае грыпаваць

Марат ГАРАВЫ

У Беларусі на мінулым тыдні пачаўся рост захворвання на ВРЗ і грып. Як паведаміла загадчыца аддзялення імунапрафілактыкі і спецнагляду за паветрана-кропельнымі інфекцыямі Рэспубліканскага цэнтра гігіены і эпідэміялогіі Святлана Тарарук, з 22 па 28 студзеня па медыцынскую дапамогу звярнуліся 46.630 чалавек у 18 кантрольных гарадах (Брэсце, Баранавічах, Пінску, Віцебску, Оршы, Полацку, Наваполацку, Гомелі, Мазыры, Рэчыцы, Гродне, Лідзе, Мінску, Барысаве, Маладзечне, Салігорску, Магілёве і Бабруйску).

Паводле слоў Тарарук, перавышэнне кантрольнага парогу было зарэгістравана ў Гомелі, Рэчыцы і Магілёве, аднак толькі ў Гомелі, дзе з 20 студзеня аб'яўлена эпідэмія грыпу, адзначалася стойкае трохразовае перавышэнне кантрольнага парогу на працягу трох дзён. У Гомелі з 20 па 28 студзеня па медыцынскую дапамогу звярнуліся 9.825 чалавек, прычым 60 працэнтаў з іх складаюць дзеці ва ўзросце да 14 гадоў. За перыяд эпідэміі ў горадзе шпіталізаваны 16 чалавек. Пастановай галоўнага дзяржаўнага санітарнага ўрача Гомеля ўведзены комплекс мер, накіраваны на зніжэнне захворвання на грып і ВРЗ. Акрамя таго, распараджэннем гарвыканкама з 25 студзеня прыпынены заняткі ў 72 школах Гомеля.

Паводле слоў Тарарук, у бліжэйшыя дні магчыма аб'яўленне эпідэміі ў Магілёве (тут шпіталізаваны 14 чалавек, у тым ліку 5 дзяцей), у Рэчыцы і ў Мінску. У сталіцы, як адзначыла спецыяліст, эпідэмічны парог перавышаны ў 2,6 раза, што значна вышэй за сярэдні ўзровень захворвання на грып па краіне.

У бліжэйшыя дні, як зазначыла спецыяліст, будзе апублікавана пастанова галоўнага дзяржаўнага санітарнага ўрача Беларусі з пералікам мер, накіраваных на зніжэнне захворвання на грып і ВРЗ.

БелаПАН

Узмацняюць кантроль

Ганна СОУСЬ

Беларускі ўрад плануе больш жорстка кантраляваць увоз расійскіх тавараў у Беларусь. Адпаведны праект пастановы Савета Міністраў ужо падрыхтаваны ў Міністэрстве эканомікі ды неўзабаве набудзе моц. Магчыма, гэта будзе 1 лютага, так паведамляе «Інтэрфакс» са спасылкаю на дасведчаную крыніцу ва ўрадзе.

Як сцвярджае гэтая крыніца, ужо цяпер багата выпадкаў, калі на мытных складах захоўваюцца тавары, дакументы на якія не адпавядаюць рэальнасці. І таму беларускі бок імкнецца больш пільна сачыць за плынямі расійскага імпарту.

Доктар эканамічных навук, прафэсар Барыс Жаліба мяркуе, што такі крок выкліканы жаданнем беларускага ўрада абараніць сваіх вытворцаў. «Намер беларускага ўраду ўзмацніць кантроль за імпартам тавараў з Расеі можна патлумачыць адным, — гаворыць Б.Жаліба, — расійскія вырабы складаюць усё большую канкурэнцыю беларускім вырабам, гэтым іх выцясняючы. Мы, спажыўцы, можам пабачыць гэта ў крамах, дзе ўсё больш расійскіх тавараў, як прамысловых, гэтак і харчоў. Часам па такіх самых цэнах, а бывае, што й лепшай якасьці.

Відаць, што здае пазіцыі беларуская эканоміка. Ранейшыя нізкія кошты — у далёкім мінулым. Вось ураду і даводзіцца з аднаго боку выступаць за палітычную інтэграцыю, а з другога — абмяжоўваць плыню расійскага імпарту, каб абараніць айчынных вытворцаў. Калі гэтыя працэсы будуць развівацца, ураду не пазайздросціш — як жа быць з эканамічнай інтэграцыяй?»

Ці не супярэчыць падобная мера дэкляраціям пра беларуска-расійскую інтэграцыю і стварэнне агульнай эканамічнай прасторы? З гэтым пытаннем я зьвярнулася да эканаміста Леаніда Злотнікава.

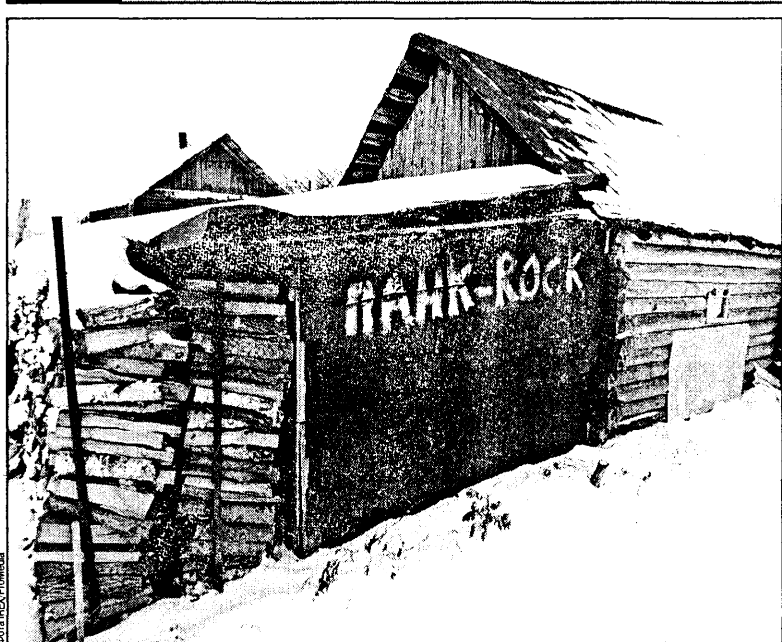
«Тут ужо і супярэчыць няма чаму, — адказаў ён. — Летась 1 кастрычніка мытная прастора закончыла сваё існаванне і быў уведзены кантроль за таварамі, якія ідуць з трэціх краінаў праз Расію ў Беларусь.

Калі ж зараз прымуць нейкія падобныя захады да расійскіх тавараў, гэта будзе канец зоне свабоднага гандлю. Гэта будзе наступны крок у дэзінтэграцыі».

Калі падрыхтаваны праект Савету міністраў набудзе моц, тады на любыя тавары, увезеныя з Расіі, імпарцёры альбо перавозчыкі мусяць падаваць статыстычную або мытную дэкларацыю.

Радыё Свабода

ФОТАФАКТ

Фота IREX/ProMedia

Што вёска, што горад — культура адна

Кульбіты ва ўладзе за месца ў «палаце»

Надзея СВЯТЛІЧНАЯ

41-гадовы берасцейскі чыноўнік Аляксандр Працэвіч ужо ў трэці раз імкнецца стаць дэпутатам. Яшчэ ў лістападзе 1996 года дырэктар берасцейскай СШ №30 апынуўся ў ліку няўдачнікаў з-за таго, што вынікі выбараў у Вярхоўны Савет былі ануляваны. Праўда, удзел у гонцы з прарамай на вернасць Лукашэнку прынёс яму пасаду намесніка старшыні гарвыканкама.

15 кастрычніка 2000 года насельніцтва Брэста ў большасці сваёй байкаціравала выбары, а ад тых, хто прыйшоў, А.Працэвіч атрымаў 22.177 «чорных шароў» супраць.

Недаверу землякоў, аднак, чыноўнік супрацьпаставіў сілу ўлады. Са сваёй пасады намесніка старшыні гарвыканкама ён нечакана «перакульваецца» ніжэй - у гарадскі аддзел адукацыі, намеснікам загадчыка. Там неўзабаве «падседзеў» шэфа, і зараз А.Працэвіч – уладар усёй школьнай арміі ў 300-тысячным горадзе, якая пасылу мяна вышыхтавана пад сцягі і лозунгі кульбітнага вертыкальшчыка.

Грошы для БПСМ

Ягор МАЁРЧЫК

На сёлетнія мерапрыемствы Дзяржаўнага камітэту па справах моладзі з дзяржаўнага бюджэту выдаткоўваецца амаль 694 мільёны рублёў, у пераліку на даляры ЗША — каля 600 тысячаў даляраў. Размяркоўваюць гэтыя грошы пераважна між Дзяржаўным камітэтам па справах моладзі ды ляяльнымі да ўлады грамадзкімі арганізацыямі — Беларускім саюзам моладзі й Беларускім патрыятычным саюзам моладзі.

З 500 мерапрыемстваў, заплянаваных на 2001 год, ледзь не палова мае патрыятычную скіраванасць. Найбольшыя грошы выдаткоўваюцца менавіта на патрыятызм. І якраз напярэдадні прэзыдэнцкіх выбараў.

Ужо пачала працаваць праграма пад назовам «Імідж». Яна прадугледжвае «прадухаваньне й распаўсюджваньне агітацыйнай прадукцыі, скіраванай на прапаганду патрыятызму, дзяржаўнасьці й моладзевай палітыкі, на супрацьдзеяньне распаўсюджваньню ідэяў экстрэмізму і палітычнага радыкалізму».

Дзеля ўвасабленьня гэтых плянаў Беларускі патрыятычны саюз моладзі атрымлівае 85 мільёнаў рублёў. Натуральна, што й падтрымка саюзу Беларусі й Расеі стане клопатам БПСМ. Агітаваць за інтэграцыю моладзь патрыятычную будуць культурніцкімі акцыямі, якія падаткаплатнікі аплоцяць 65 мільёнамі рублёў.

Крыху меншыя грошы (16 мільёнаў рублёў) БПСМ атрымаў на сьвяткаваньне Дня дзяржаўнага гербу й сьцягу. А на Дзень незалежнасьці паводле Лукашэнкавага календару дзяржаўных сьвятаў выдаткавана ў два разы меней.

Самі ж мерапрыемствы падобныя да тых, што за савецкім часам ладзілі камсамольцы. Бэпээсэмаўцы будуць абсталёўваць музэй Машэрава, ладзіць летнік «Сяброўства славянаў», музычныя фэсты «Руская зіма», «Аграрная вясна», «Песьні юнацтва нашых бацькоў» і розныя патрыятычныя конкурсы-агляды. Нават плянуецца стварыць Міжведамасную раду па патрыятычным выхаваньні.

Параўнайма — на навагоднія ёлкі для дзяцей-чарнобыльцаў выдаткавана амаль у шэсьць разоў меней, чым на арганізацыю выязных паседжаньняў ЦК БПСМ й на навучаньне актывістаў гэтай арганізацыі ў Інстытуце кіроўчых кадраў Акадэміі кіраваньня пры прэзыдэнце.

Паводле беларускага заканадаўства, на дзяржаўную падтрымку можа прэтэндаваць любая моладзевая арганізацыя, якая сваёй дзейнасьцю не перасьледуе палітычных мэтаў. Грошы ж атрымалі толькі выбраныя.

Такое размеркаваньне фінансаў, на думку старшыні Згуртаваньня Беларускіх студэнтаў Крысьціны Сідун, тлумачыцца тым, што ў склад калегіі Дзяржкамітэту па справах моладзі ўваходзяць 3 прадстаўнікі БПСМ, адзін прадстаўнік Беларускага саюзу моладзі ды толькі 1 прадстаўнік Нацыянальнай рады моладзевых арганізацыяў, якая аб'ядноўвае 34 зьвязы.

Радыё Свабода

Статкевіча і Шчукіна будуць судзіць нанова

Аляксей ШЫДЛОЎСКІ

Сёння ў мінскім гарадскім судзе пачнецца новы разгляд крымінальнай справы старшыні Беларускай сацыял-дэмакратычнай партыі (Народная Грамада) Міколы Статкевіча і журналіста Валерыя Шчукіна.

Абодва ўжо былі асуджаныя ў гэтым самым гарадскім судзе паўгода таму да ўмоўных тэрмінаў пазбаўлення волі за «арганізацыю і актыўны ўдзел у беспарадках падчас правядзення «Маршу Свабоды-1» 17 кастрычніка 1999 года». Але ж Вярхоўны суд гэты прысуд адмяніў і накіраваў справу на новы разгляд да суддзі Тамары Высоцкай.

Адмену прысуду бакі ацанілі па-рознаму. Сам Статкевіч, прыкладам, верыць у тое, што справядлівасць магчымая і менавіта таму прысуд адмянілі. Больш прагматычныя лідэры дэмакратычных сілаў, што выступалі за байкот выбараў у «палатку» 15 кастрычніка 2000 года казалі, што прысуд адменены, каб спраўкаваць Статкевіча і Шчукіна на штрэйкбрэйхерства байкота, зняўшы судзімасць і тым самым дазволіўшы ім удзельнічаць у выбарчым фарсе.

Суд цяпер будзе разглядаць справу па старым крымінальным кодэксе, што не змяняе верагодныя прысуды палітыкам.

На дарогах Гомельшчыны – 15 смерцяў

Ірына ШАНЦАВА

За апошнія трое сутак у выніку дарожна-транспартных здарэнняў у Гомельскай вобласці загінулі 15 чалавек. Гэтая беспрэцэдэнтная колькасць ахвяраў стала падставай для прэс-канферэнцыі, якую 29 студзеня правялі начальнік ДАІ УУС Гомельскага аблвыканкама Аляксандр Кузьменка і яго намеснік Васіль Бульбянкоў.

Паводле іх словаў, усяго з пачатку гэтага года ў вобласці адбылося 46 здарэнняў на дарогах, у выніку чаго загінулі 22 чалавекі, і 15 з іх - за апошнія трое сутак.

27 студзеня ў Светлагорскім раёне вадзіцель легкавога аўтамабіля, выехаўшы на сустрэчную паласу, сутыкнуўся з грузавіком «Урал», у выніку чаго трое пасажыраў, у тым ліку і 4-гадовае дзіця, загінулі. А ў Рагачоўскім раёне жыхар Калінінграда не справіўся з кіраваннем, і яго «Рэно» ўдарыўся ў дрэва. На месцы загінула яго жонка, а пасажыры — сям'я мясцовых жыхароў — страцілі малое дзіця.

БелаПАН

Берасцейскую «Вежу» не разбураць

Мікола НЯЗЛОМНЫ

Дадатковыя звесткі з'яўляюцца зараз па факце рабаўніцтва ў ноч з 26 на 27 студзеня камп'ютэрнай тэхнікі ў офісе Берасцейскага цэнтра падтрымкі грамадскіх ініцыятываў «Вежа».

Як паведаміла кіраўнік цэнтра Іна Кулей, пасля 2 дзён фармальна-марудняга следства, зараз міліцэйскія асочнікі больш дасканала і пільна вывучаюць на месцы сляды ўзлому і выкрадання 6 камп'ютэраў, прынтэра, мадэма, сканера і факса. Гэта абнадзейвае, хаця сябры цэнтра, па словах Іны Кулей, схільныя лічыць, што рабаўніцтва, як і ў папярэдніх 4 выпадках у іншых інфармацыйных цэнтрах Беларусі, было заказным і сплануваным.

Берасцейская «Вежа» падтрымлівае выданні малога накладу ў рэгіёне, якія не абыходзяць увагай цяперашнюю кампанію давыбараў у «палатку». Акрамя таго, цэнтр мае ва ўсіх трох акругах абласнога горада сваіх незалежных назіральнікаў. Магчыма, што была дадзена каманда паслабіць гэтую сілу.

Тым часам «Вежа» працягвае працу, і ў офіс сюды людзей стала прыходзіць яшчэ болей, чымсьці да рабаўніцтва.

Атрута – са сталоўкі

Надзея СВЯТЛІЧНАЯ

З дыягназам таксікаінфекцыі, выкліканай патагенным стафілакокам, у Баранавічах шпіталізаваныя 14 навучэнцаў ПТВ-61. Яшчэ 6 іхніх аднагодкаў атрымалі медычную дапамогу на месцы, калі яны шматразова ванітавалі. Такі сумны вынік абедзеннага харчавання ў сталоўцы вучэльні, якую абслугоўвае арэнднае прадпрыемства гарадскога грамадскага харчавання.

Галоўны санітарны ўрач Брэсцкай вобласці Валянціна Качан паведаміла, што ўспышку інфекцыі выклікала ялавічына з кухонных запасаў, на якія скончыўся тэрмін захоўвання. Эпідэмічнае расследаванне гэтага пагражае жорсткімі дысцыплінарнымі і штрафнымі пакараннямі як кухарам, так і іх кіраўніку.

Гонкі адмяніла надвор'е

Аляксей АРЭШКА

Прызначаныя на нядзелю на мінскім стадыёне «Трактар» аўтамабільныя трэкавыя гонкі «Гарачы лёд» не адбыліся з-за рэзкай змены надвор'я. Дождж са снегам унеслі свае карэктывы не толькі ў стан трасы, але і ў забеспячэнне бяспекі гледачоў. На трыбунах стала вельмі слізка, што магло выклікаць таўкатню сярод балельшчыкаў, сярод якіх, як правіла, нямала дзяцей. Як мяркуецца, правядзенне гонкі перанесена на 11 лютага.

Арганізатары выказваюць шкадаванне з-за пераносу гонкі і прыносяць свае прабачэнні гледачам. Паглядзець на такія відовішчныя спаборніцтвы, якія ўпершыню планавалася правесці на стадыёне «Трактар», прыехалі балельшчыкі і аматары аўтаспорту з усіх куткоў Беларусі. На плануемыя гонкі прыязджаў таксама бізнесмен з Японіі, які збіраўся разгледзець магчымасць укладання інвестыцый у беларускі аўтаспорт. У спаборніцтвах збіралася ўзяць удзел рэкордная колькасць аўтагоншчыкаў - больш за трыццаць.

БелаПАН

Бачылі вочы, каго запрашалі

Надзея СВЯТЛІЧНАЯ

Санкт-пецярбургская выстава з 33 васковых фігур «Каты і ахвяры» зачасна закрытая валявым распараджэннем старшыні Брэсцкага гарвыканкама Генадзя Масько. Менеджэры такіх крывавых сцэнаў сярэднявечча, як, прыкладам, смерць на гільяціне, расцягванне цела на лесвіцы, павешанне, выстаўленыя з горада над Бугам у сувязі (цытата з гарвыканкамаўскага дакумента) «з адмоўным уздзеяннем «крывавых» сцэнаў на псіхіку наведвальнікаў».

Гаспадары выставы жахаў спрабавалі аспрэчваць свае гастрольныя правы і нават збіралі подпісы (усяго 1.3000) у падтрымку захавання ранейшых тэрмінаў арэнды, але ім усё ж давялося вызваліць экспазіцыйную плошчу ў галерэі мастацтваў. Брэст такім чынам адмежаваўся ад прапаганды насілля, катавання і забіцця. Хто наступны ў Беларусі прыме гэтую драму адрэзаных васковых галоваў – пакуль невядома. У Піцеры скандальная выстава пакуль не вяртаецца, а падарожнічае. А разам з ёй, дарэчы, і самы жуданы забойца XX стагоддзя Адольф Гітлер. У Брэсце фюрэр «красаваўся» ў наставе звышчалавека са свастыкай на мундзіры і пешчаным, як з мармуру, тварам з воску.

Валерый Мазынскі: Мне адпомсцілі за палітычную дзейнасць

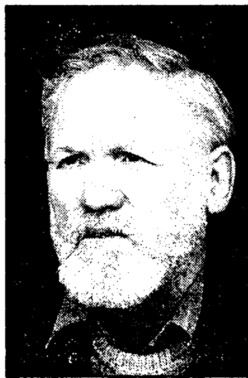
Заканчэнне. Пачатак на стар.1

– Вы ўжо заявілі, што гэта не хуліганства ці напад з мэтай крадзяжу, а палітычная акцыя. З чаго такая ўпэўненасць?

– Навошта ж нападаць, калі нічога не забіраць? Хаця б шапку маглі ўзяць, каб з'імітаваць рабаўніцтва... Напярэдадні мне казалі, што такое можа адбыцца. Адзін чалавек да мяне адмыслова прыязджаў, каб запярэдзіць, што мной вельмі цікавяцца супрацоўнікі спецслужбаў і не выключаюцца нейкія здарэнні. А раней, у разгар канфлікту з маім рэжысёрствам у тэатры «Вольная сцэна», былы міністр Аляксандр Сасноўскі раіў не лезці ў палітыку. Я раней меркаваў, што мае тэатральныя праблемы з-за яго, а цяпер думаю, проста ягонымі рукамі ўсё рабілася.

– Ці заўважалі Вы за сабой сачэнне ў апошнія дні, можа мелі падазрэнні, што тэлефон праслухоўваецца?

– Тэлефон у нас то трашчыць, то ламаецца, так што наконт праслухоўвання можна казаць, калі заўгодна. Ведаеце, я ўсё ж не лічыў

Фота Ул.ШЛАПАКА

сябе дзейсным апазіцыянерам, што я мусіў думаць пра сваю бяспеку. Я проста рабіў сваю справу, а ў нейкіх грамадскіх падзеях удзельнічаў як асоба, якая лічыць неабходным нешта зрабіць дзеля сябе, дзеля сваіх дзяцей.

– Вы, такім чынам, усё ж не лічыце сябе палітыкам?

– Калі гаварыць пра палітыку, то я ёй займаўся толькі праз свае спектаклі. Натуральна, гэта ўладамі не віталася. Вы ж бачыце, ранейшы тэатр разагналі. Ад страху, відаць, што там збіраюцца людзі і нешта чытаюць са сцэны не тое, што ўладзе падабаецца... Нейкая агонія. А можа дабразычліўцы папярэджваюць? Я ўжо думаў, а раптам гэты інцыдэнт са мной прыстасаваны да сустрэчы Лукашэнкі з дзеячамі культуры і мастацтва (смяецца – **А.Г.**).

– Каб астатніх запалохаць?

– Ды што нас, актораў, запалохваць? Гэта сярод мастакоў такія дзеянні яшчэ можна патлумачыць, а сярод нашай тэатральнай брацііі галовы ў такім глыбокім пяску, што няма каго пужаць.

– Вы думаеце, асабіста Вас запужвалі?

– Так, асабіста мяне. Канешне, мы ўсе жывыя людзі, і калі пачынаеш думаць пра гэта... Хаця не. Мне асабіста не страшна. Мяне яны не напалохалі, гэта адназначна. Нават яшчэ больш раззлавалі.

– Вашым творчым планам гэты інцыдэнт пашкодзіць? Усё ж такі шпіталь, час страчваецца, нейкія фінансавыя абавязкі пад пагрозай. Ну, калі шчыра?

– Не вельмі. Ужо з лютага мы, я маю на ўвазе новы недзяржаўны тэтр «Вольная сцэна», запланавалі выйсці да гледачоў з «Вечарам» Аляксея Дударава. І, я мяркую, гэтым планам не пашкодзіць тое, што са мной адбылося. Хаця я разумею, што білі мяне менавіта па галаве, каб адбіць мазгі і спыніць працэс творчасці. Не атрымалася. Я ўсё роўна буду рабіць свой тэатр. І супольна з Аляксеем Дударавым дамагацца, каб гэты тэатр быў цікавым і сучасным. Будзе складана, але я мушу займаца, чым я займаўся раней. Што рабіць, калі я такі рэжысёр, які не любіць п'есы, дзе абсалютна адсутнічае сацыяльная калізія і сацыяльны канфлікт. Тады трэба толькі «Вясёлую ўдаву» глядзець і больш нічога. А ў мяне іншы характар. Я рэжысёр драмы, а не рэжысёр скокаў толькі. Без гэтага мне сумна, так што калі выпадае гэтак, калі чытаецца гэтак, то я радуюся. А іншыя вось пачынаюць злавацца. Бачыце, аказваецца, гэта можа выплеснуцца і такім чынам, як збіццё ў падваротні – цалкам тэатральны сюжэт... ■

Гутарыў Алег ГРУЗДЗІЛОВІЧ

Заява Беларускага Хельсінкскага камітэта

У апошні час у дзяржаўных сродках масавай інфармацыі Беларусі ўсё часцей з'яўляюцца выказванні высокапастаўленых чыноўнікаў, якія ставяць пад сумнеў неабходнасць назірання за выбарамі і дыскрэдытуюць інстытут маніторынгу.

Рэспубліканскае грамадскае аб'яднанне «Беларускі Хельсінкскі камітэт» заяўляе:

– у адпаведнасці з дзеючым заканадаўствам усе грамадзяне маюць права назіраць за выбарамі;

– выбары з'яўляюцца аб'ектам цікаўнасці праваабаронцаў з пункту гледжання выканання грамадзянскіх і палітычных правоў;

– прысутнасць назіральнікаў на выбарах не вызначае іх легітымнасць, але дазваляе засведчыць дэмакратычнасць працэдуры і яе адпаведнасць міжнародным стандартам, якія выкладзены ў Капенгагенскім дакуменце 1990 г., які падпісала і Беларусь;

– БХК вядзе маніторынг выканання правоў чалавека ў Беларусі з 1995 года;

– маніторынг выбараў БХК вядзе праз прыцягненне тысяч валанцёраў-назіральнікаў;

– назіранне за выбарамі дэпутатаў Палаты прадстаўнікоў Нацыянальнага сходу Беларусі ў кастрычніку 2000 г. БХК праводзіў пры падтрымцы Еўрасаюза ў супрацоўніцтве з КНГ АБСЕ ў адпаведнасці з міжнароднымі абавязкамі Беларусі;

– згодна Статута і дзеючага заканадаўства БХК пачаў весці маніторынг падрыхтоўкі да выбараў прэзідэнта Рэспублікі Беларусь і рыхтуе назіральнікаў.

РГА «Беларускі Хельсінкскі камітэт» расцэньвае выказванні прэзідэнта А.Лукашэнкі, накіраваныя на дыскрэдытацыю назіральнікаў, як прыкмету падрыхтоўкі грамадскай думкі да магчымага міжнароднага непрызнання выбараў.

РГА «Беларускі Хельсінкскі камітэт» выказвае рашучы пратэст любым спробам перашкодзіць рэалізацыі правоў грамадзян выбіраць кіраўніцтва краіны шляхам адкрытых і празрыстых дэмакратычных выбараў і ўдзельнічаць у назіранні за выбарамі. ■

АБСЕ за самастойнасць

Наталля КУЛАГІНА

30 студзеня Кансультатыўна-назіральная група (КНГ) АБСЕ ў Беларусі распаўсюдзіла паведамленне, якое датычыцца сваёй «праектнай дзейнасці».

«Пастаянны савет АБСЕ, — гаворыцца ў паведамленні, — прыняў 14 снежня рашэнне, згодна з якім місіі АБСЕ павінны кансультавацца з адпаведнымі ўрадамі па праектах, фінансуемых з бюджэту ў выглядзе добраахвотных ахвяраванняў краін-членаў АБСЕ». Аднак пры гэтым, падкрэслівае КНГ АБСЕ, Пастаянны савет адхіліў прапановы паставіць рэалізацыю такіх праектаў у залежнасць ад згоды або ўхвалы прымаючага боку.

КНГ АБСЕ патлумачыла, што інфармуе аб снежаньскім рашэнні Пастаяннага савета ў сувязі з тым, што «ў афіцыйных заявах органаў урада Рэспублікі Беларусь працягваюць гучаць іншыя тлумачэнні». У якасці прыкладу прыводзіцца заява прэс-сакратара беларускага МЗС Паўла Латушкі ад 29 студзеня. Ён, у прыватнасці, заявіў, што рашэннем Пастаяннага савета АБСЕ ад 14 снежня 2000 года «ўсе фінансавыя праекты, якія ажыццяўляюцца місіямі АБСЕ незалежна ад краіны іх дзейнасці і фінансуюцца як з бюджэту АБСЕ, гэтак і за конт добраахвотных узносаў, павінны прадстаўляцца на ўзгадненне з урадам краіны знаходжання». Павел Латушка таксама паведаміў, што МЗС прапанаваў КНГ АБСЕ прадставіць на ўзгадненне з урадам Беларусі праекты, якія плануюцца місіяй да рэалізацыі ў 2001 годзе.

КНГ АБСЕ ў гэтай сувязі нагадвае, што «да прыняцця рашэння Пастаянным саветам АБСЕ адносна кансультацый па праектах Кансультатыўна-назіральная група АБСЕ правяла кансультацыі па гэтаму пытанню і праінфармавала ўлады аб праектах». ■

БелаПАН

«Крыўдзіцелі» Беларусі зведаюць маскоўскі адпор

Максім ЦІТОЎ

«Любыя спробы пакрыўдзіць Беларусь за збліжэнне з Расіяй будуць сустракаць рашучы адпор з боку Масквы». Такую заяву зрабіў міністр замежных спраў Расіі Ігар Іваноў раніцай 30 студзеня на паседжанні кансультатыўнага савета пры расійскім МЗС, удзельнікі якога абмеркавалі пытанні міжрэгіянальных сувязяў Расіі і Беларусі.

«Саюз з Беларуссю нам патрэбны не на паперы, а ў рэальным жыцці», — падкрэсліў міністр. У гэтай сувязі ён заклікаў да фарміравання трансгранічных супольнасцяў з сумежных абласцей саюзных краін. У гэтай працы, лічыць Іваноў, можна было б улічыць мадэль еўрарэгіёнаў, створаных партнёрамі па Еўрапейскаму Саюзу. Пры гэтым, падкрэсліў ён, неабходна «ўзважваць кожны крок з тым, каб не нанесці ўрон эканомікам дзвюх краін, не дыскрэдытаваць ідэю Саюза ў вачах двух народаў». Як заявіў кіраўнік расійскага МЗС, «у свеце няма іншай дзяржавы, якая была б звязана з Расіяй такімі ж прывілеяванымі саюзніцкімі адносінамі». Паводле ягоных слоў, «з улікам інтарэсаў абедзвюх краін і была абрана формула інтэграцыйнага працэсу, якая прадугледжвае поўную добраахвотнасць пры захаванні нацыянальнага суверэнітэту, незалежнасці і міжнароднага права суб'ектнасці».

Па выніках 2000 года Беларусь займае трэцяе месца сярод знешніх гандлёвых партнёраў Расіі, заявіў Ігар Іваноў. Сукупны тавараабарот перавысіў 9 мільярдаў долараў ЗША. Сувязі абедзвюх краін, паводле яго слоў, развіваюцца ў базавых галінах эканомікі, перш за ўсё, у паліўна-энергетычным комплексе, машынабудаванні і транспартнай сферы. Паводле слоў міністра, узаемнымі пастаўкамі прадукцыі сёння звязаны 200 беларускіх і каля 800 найбуйнейшых расійскіх прадпрыемстваў. Разам з тым, адзначыў ён, асноўная доля тавараабароту прыпадае толькі на 7-8 суб'ектаў Расіі з 79-ці, якія супрацоўнічаюць з беларускім бокам.

Сур'ёзнай перашкодай на шляху інтэграцыйных працэсаў, на думку кіраўніка расійскага МЗС, з'яўляецца стан разлікова-плацёжных аперацый і працэдур. «Улічваючы тое, што пакуль мы не маем магчымасці ажыццяўляць стопрацэнтны разлік у грашовай форме, неабходна вырашыць задачу стварэння адэкватнай сістэмы разліковых аперацый», — сказаў Іваноў. Ён таксама звярнуў увагу ўдзельнікаў паседжання на праблемы з забеспячэннем партнёраў па міжрэгіянальных сувязях «поўнай і даступнай інфармацыяй аб дзелавых магчымасцях». ■

БелаПАН

Кому он нужен, этот батька?

Окончание. Начало на стр.1

Но сегодняшней Россией тоже, между прочим, управляют не Вашингтон с Джефферсоном. Действия российского руководства по отношению к Лукашенко вряд ли связаны с политической оценкой его действий в Беларуси и являются достаточно прагматичными. Они исходят из констатации того факта, что Лукашенко более не является серьезным политическим игроком.

Но что это означает? То ли, что не является серьезным политическим игроком президент Беларуси вообще? Ведь Лукашенко стал фигурой на российской политической сцене после того, как пытался предложить себя в качестве молодой энергичной альтернативы дряхлеющему Ельцину. Он вполне вольготно ощущал себя среди российских политиков: заигрывал с коммуно-патриотами, метался по российским регионам... Сейчас никакой альтернативы Лукашенко из себя не представляет. Его заигрывания с коммуно-патриотами никому не интересны, Путин заигрывает с ними же гораздо удачнее и — главное — безопаснее для власти. Руководителям регионов сейчас уж точно не до Лукашенко. Белорусский президент просто ничем не опасен Кремлю. И поэтому к нему можно относиться как к расшалившемуся руководителю субъекта федерации — ну в самом деле, не встречаться же с такой малозначащей фигурой президенту России! Но это только один ответ на вопрос, который заключается в том, что личность Лукашенко устарела для России, а просто президент Белоруссии здесь мало что означает...

Другой ответ может быть связан с тем, что в России без интереса относятся не к президенту Белоруссии, а именно к Лукашенко. Многие представители российской политической элиты — и этим объясняется существование пресловутой аналитической группы, опровергнутое официальными структурами — уверены, что Лукашенко не выиграет президентские выборы 2001 года, что от него устал не только нищающий белорусский народ, но и не ощущающая себя стабильно белорусская политическая и предпринимательская элита, что она воспользуется случаем, чтобы покончить с режимом непредсказуемого «батьки». То, что Лукашенко чувствует себя абсолютно уверенно, все контролирует и уверен в своей победе на выборах, еще ничего не означает. Милошевич тоже чувствовал себя уверенно, все контролировал, но выборы неожиданно проиграл. Есть и еще один пример: Кучма чувствовал себя абсолютно уверенно, все контролировал, выборы выиграл, а через год оказался в центре головокружительного политического скандала, развитие которого ставит под сомнение его пребывание на посту президента страны до конца срока полномочий...

Так что у российских собеседников Лукашенко есть основания сомневаться в его будущем и они непроизвольно ведут себя с ним как с политическим мертвецом. А может быть, вполне в духе нового кремлевского политического стиля, просто откровенно демонстрируют, что на поддержку Кремля Александр Григорьевич может не рассчитывать... ■

Зеркало недели, 29 января 2001 г.

Бразаускас стал лидером крупнейшей партии

Агентство «Ю.С.Ньюс» (www.yusnews.com) из Вильнюса

Лидером объединившихся Демократической партии труда и Социал-демократической партии Литвы стал 68-летний экс-президент Альгирдас Бразаускас. Отныне новая левая партия будет называться Социал-демократической партией Литвы и станет самой крупной литовской политической организацией, объединяющей около 20 тысяч членов. Формально до сих пор А.Бразаускас не был членом ни первой, ни второй партии и лишь на съезде вступил в новую социал-демократическую партию.

Договор об объединении двух влиятельных левых партий на съезде подписали Чесловас Юршенас и Витенис Андрюкайтис. Теперь юридически прекратила свою деятельность Демократическая партия труда, которая на протяжении последних десяти лет сыграла большую роль в политической жизни страны. ДПТЛ в 1992 году победила на парламентских выборах и, собрав абсолютное большинство мест в Сейме, правила Литвой до 1996 г. На парламентских выборах, которые состоялись 8 октября минувшего года, ДПТЛ и литовские социал-демократы получили 51 место, однако остались в оппозиции, поскольку правящую коалицию сформировал политический блок «новой политики» — Либеральный и Новый союзы Литвы.

Председатель теперь уже самой крупной литовской партии А.Бразаускас завершил свое пребывание на посту президента в 1998 году и до осени прошлого года не занимался активной политикой. Однако избрание лидером социал-демократов означает окончательный возврат А.Бразаускаса в большую политику. Еще накануне партийного съезда, экс-президент Литвы был почти на 98% уверен, что процесс объединения левых партий состоится без особенных проблем и что он скорее всего станет лидером новой партии. Несмотря на отсутствие в активной политике, А.Бразаускас все это время оставался одним из самых популярных литовских политиков. По данным компании социологических исследований *Vilmorus*, А.Бразаускас занимает первое место (29,4%) среди политиков, которым полностью доверяют жители страны. За ним следует премьер-министр Литвы Роландас Паксас (16,6%) и нынешний глава государства Валдас Адамкус (14,7%).

Объединение левых партий приветствовали президент В.Адамкус и премьер Р.Паксас, приславшие делегатам съезда социал-демократической партии поздравительные телеграммы. По мнению спикера Сейма — руководителя Нового союза Артураса Паулаускаса, «всегда объединение или создание коалиций является большой ценностью». ■

Прэмію царквы атрымаў «праваслаўны атэіст»

Заканчэнне. Пачатак на стар.1

Ён падкрэслівае, што існуючы ў Беларусі рэжым «з'яўляецца ў дачыненні да саміх беларусаў па сутнасці акупацыйным, бо ўсе ключавыя пасады ў ім займаюць стаўленікі Масквы, многія з якіх — кадравыя афіцэры спецслужбаў або ваеннаслужачыя». У сталіцы Беларусі няма ніводнай беларускай школы, усе дзяржаўныя ўстановы і ВНУ працуюць на рускай мове. «А ўсіх тых, хто адстойвае правы беларускага народа мець сваю мову, паважаць сваю гісторыю і развіваць нацыянальную культуру, дыктатар і яго расійскае атачэнне таксама далучае да «нячэсных» і навешвае на іх ярлык нацыяналістаў», — гаворыцца ў лісце.

Яго аўтар лічыць, што прычына імкненняў Лукашэнкі «стварыць нейкі незвычайны дагэтуль славянскі саюз» — у імкненні рэжыму пашырыць сферу свайго ўплыву. Закрануўшы праблему адзінства праваслаўных славян, Сямён Шарэцкі нагадвае, што значная частка насельніцтва Беларусі спавядае каталіцызм і пратэстанцтва, а таксама шэраг іншых нехрысціянскіх веравызнанняў.

Аўтар ліста адзначае, што сам Аляксандр Лукашэнка лічыць сябе «праваслаўным атэістам». Зыходзячы з гэтага, ён робіць высновау аб тым, што праваслаўная царква неабходна Лукашэнку выключна «для дасягнення ўсё тых жа ўладалюбівых імкненняў». Вось чаму «такую ўвагу высокіх іерархаў Рускай праваслаўнай царквы да гэтага ... чалавека нельга лічыць нічым іншым, як падтрымкай расійскай шавіністычнай палітыкі ў адносінах да Беларусі», лічыць Сямён Шарэцкі. ■

Марат ГАРАВЫ, БелаПАН

Ахвяры землятрусу – 100.000 чалавек

Міхась КАРПОВІЧ

Учора міністр абароны Індыі Джордж Фернандэс паведаміў, што колькасць ахвяраў землятрусу ў штаце Гуджарат можа скласці не менш за 100.000 чалавек. Землятрус, моц якога склала 7,9 бала па шкале Рыхтэра, адбыўся на Захадзе Індыі 26 студзеня. За апошнія 50 гадоў паўвыспу Хіндустан так яшчэ ніколі не трэсла.

На цяперашні момант ужо знойдзеныя целы больш чым 20 тысяч чалавек, аднак разабраныя менш 20% усіх завалаў, што ўтварыліся ў выніку катастрофы. Колькасць параненых, па словах Д.Фернандэса, ужо наблізілася да лічбы 200.000.

У выратавальных аперацыях бяруць удзел 5.000 салдатаў, 40 вайсковых самалётаў і верталётаў, тры ваенныя караблі, 750 медыкаў.

З некаторых аддаленых раёнаў толькі пачалі паступаць першыя звесткі пра ахвяры землятрусу. Устаноўлена, што практычна цалкам разбураныя гарады Бхудж, Бхачаў, Анджар, сотні вёсак. Мяркуецца, што разбурэнняў магло быць менш, калі б будынкі ўзводзіліся ў адпаведнасці з тэхнічнымі патрабаваннямі. Аднак з-за нізкай якасці будаўнічых матэрыялаў і кепскіх праектаў шмат дамоў былі знесеныя ўшчэнт.

У панядзелак зону катастрофы наведаў прэм'ер-міністр Індыі Атал Біхары Ваджпаі. Ён распарадзіўся паскорыць надзвычайныя працы па ўсіх накірунках. Тым не менш, з кожным днём застаецца ўсё менш шанцаў знайсці пад заваламі жывых людзей.

Землятрус стварыў нагоду, каб на дзяржаўным узроўні паставіць пытанне аб арганізацыі сістэмы дапамогі ахвярам стыхійных бедстваў. Падчас візіту ў Гуджарат прэм'ер-міністр паведаміў, што ў Дэлі будзе створаны нацыянальны цэнтр рэагавання на стыхійныя бедствы і іхнія наступствы.

У адміністрацыйным цэнтры штата Гуджарат – Ахметабадзе – прынятая праграма дзеянняў па ацэнцы наступстваў катастрофы і выпрацоўцы захадаў па аднаўленні і рэканструкцыі. Паводле папярэдніх ацэнак, землятрус нанёс шкоду ў памеры паўтара мільярда даляраў. Пакуль што сама Індыя здолела знайсці на ліквідацыю наступстваў землятрусу 5 мільярдаў рупіяў (107,6 мільёна даляраў).

Паступае ў Індыю гуманітарная дапамога з-за мяжы. У 40 кіламетрах ад горада Бхудж працуюць два марскія порты, куды прыбываюць замежныя караблі з харчаваннем, медыкаментамі для тых, хто застаўся ў жывых. Прывозяць і будаўнічыя матэрыялы. Аказаць дапамогу пацярпелай дзяржаве пагадзіўся нават Пакістан, які знаходзіцца з Індыяй у стане перманентнай «халоднай вайны» з-за спрэчных тэрыторыяў.

Прадстаўнікі міжнароднага надзвычайнага фонду дапамогі дзецям паведамілі ў панядзелак, што было вырашана выдзеліць Індыі дапамогу ў памеры 8 мільёнаў даляраў на ліквідацыю наступстваў землятрусу. Яшчэ два мільёны даляраў паступяць пазней – яны пойдуць на аднаўленне школаў і іншыя навучальныя патрэбы.

Прадстаўнікі Сусветнага банка паведамілі, што прадаставяць індыйскаму штату Гуджарат на льготных умовах пазыку на 300 мільёнаў даляраў.

Дапамагаюць грашыма і іншыя дзяржавы. Злучаныя Штаты Амерыкі выдзелілі 5 мільёнаў даляраў. Вялікабрытанія, чыёй калоніяй раней была Індыя і якая дагэтуль мае вялікі ўплыў на індыйскую палітыку, паведаміла, што выдзяляе 10 мільёнаў фунтаў (14,6 мільёна даляраў) на ліквідацыю наступстваў землятрусу. Апроч таго, брытанскія выратавальныя каманды працуюць у эпіцэнтры землятрусу ў горадзе Бхудж. У рэгіён таксама былі накіраваныя палаткі і іншыя сродкі дапамогі раненым.

Ізраіль накіраваў у Індыю пяць ваенных самалётаў з гуманітарным грузам. Яны таксама прывезлі медыкаў і палявы шпіталь на 100 месцаў, які быў разгорнуты ў Бхуджы.

Новая Зеландыя ахвяравала Індыі 200.000 даляраў. Канада – 3 мільёны. Еўрапейская камісія выдзеліла з бюджэту Еўрасаюза 3 мільёны еўра (2,7 мільёна даляраў). Апроч таго, улады Германіі дадаткова даюць з нацыянальнага бюджэту 3 мільёны марак (амаль паўтара мільёна даляраў) наяўнымі плюс да 10 мільёнаў марак, на якія будуць адбудаваныя водаачышчальныя збудаванні і жыллё.

Але гэтых высілкаў відавочна недастаткова. Таму прэм'ер-міністр Атал Біхары Ваджпаі просіць дапамогі ва ўсіх, хто можа яе аказаць.

Дарэчы, як падлічылі брытанскі ўрад, у Гуджараце без даху над галавой засталося не менш за паўмільёна чалавек. У штаце адчуваецца вялікі недахоп ежы і вады. Не спрыяе рэабілітацыі пацярпелых і надзвычай нізкая тэмпература паветра.

Улады рыхтуюцца да эпідэміяў, якія непазбежна ўзнікнуць з-за вялікай колькасці памерлых, якіх не паспяваюць хаваць. Пахаванні адбываюцца традыцыйным для Індыі шляхам – нябожчыкаў спальваюць на пахавальных кастрах.

Даволі нечакана праз некалькі дзён пасля землятрусу паўсталі новыя праблемы. Сярод іх – марадзёрства і кепскае размеркаванне гуманітарнай дапамогі. Удар стыхіі разбурыў вязніцы, і на волі апынуліся тысячы злачынцаў. Ужо былі зарэгістраваныя некалькі выпадкаў, калі невядомыя спрабавалі абрабаваць банкі і іншыя месцы, дзе маглі быць грошы. Паралельна з гэтым ідзе рабаванне дамоў звычайных грамадзянаў.

Відавочцы паведамляюць, што ў Гуджараце ўтварыўся «чорны рынак», дзе па высокіх коштах прадаецца сёе-тое з гуманітарнай дапамогі.

Тым часам, падземныя штуршкі працягваюцца. Усяго іх налічылі не менш за 200, прычым адзін з іх меў моц 5,9 бала па шкале Рыхтэра. ■

Феміда з тварам маці прэзідэнта

Расціслаў ПЕРМЯКОЎ

У Туркменістане працягвае ўмацоўвацца культ асобы першага прэзідэнта Сапармурата Ніязава, больш вядомага цяпер як Сапармурат – Бацька ўсіх туркменаў. У адпаведнасці з «народнай ініцыятывай», Феміда – сляпая багіня і сімвал правасуддзя – мусіць цяпер набыць рысы твару маці Сапармурата, Гурбансалтан-эджэ.

Зрэшты, пра гэта папрасілі «аўтары шматлікіх лістоў», што засёды вельмі ў час прыходзяць да прэзідэнта, а таксама ў іншыя «патрэбныя» інстанцыі – у нашым выпадку, у рэдакцыю дзяржаўнай службы навінаў Туркменістана. Гэтая служба, у прыватнасці, курыруе змест усіх туркменскіх газетаў.

У адказ на просьбы працоўных служба паспяшалася надрукаваць ва ўсіх выданнях на першай паласе артыкул «Гурбансалтан-эджэ – сімвал справядлівасці і правасуддзя».

Мяркуецца, што ў бліжэйшыя часы перад уваходам у Палац правасуддзя, які адчыняецца ў лютым, будзе ўзведзеная скульптура Феміды-Гурбансалтан-эджэ. Як і мае быць, маці прэзідэнта будзе трымаць у руках шалі – сусветны сімвал правасуддзя. Зноў-такі па патрабаванні працоўных, мастакі і скульптары аздобяць яе ўсімі фарбамі і адценнямі нацыянальнага жаночага строю туркменак.

Як паведамляюць туркменскія газеты, імя маці прэзідэнта Гурбансалтан-эджэ карыстаецца вялікай папулярнасцю і пашанай сярод людзей Туркменістана. Яна разам з двума сынамі загінула ў ноч жудаснага ашгабадскага землятрусу ў кастрычніку 1948 года. Пры гэтым, 8-гадовы Сапармурат застаўся сіратою, бо яго бацька Атамурат загінуў на фронце.

Скульптуры Гурбансалтан-эджэ ўжо ўсталяваныя ў родным селішчы прэзідэнта Туркменістана – Кыпчаку, а таксама ў адным з скверыкаў у цэнтры Ашгабада. Імя маці Сапармурата Ніязава носіць Саюз жанчынаў Туркменістана. ■

Нарвегія спазнала расавыя забойствы

Міхась КАРПОВІЧ

Упершыню ў гісторыі Нарвегіі там адбылося забойства на расавай глебе. 26 студзеня пяцёра маладых неанацыстаў зарэзалі ў Осла цёмнаскурага падлетка Бенджамена Хермансена.

Ужо ў мінулы ўік-энд усе пяць забойцаў былі затрыманыя нарвежскай паліцыяй.

Інспектар Фін Абрахамсен, які расследуе гэтую справу, заявіў прэсе: "Я служыў у Ліване і Югаславіі, і там людзей забівалі з-за іхняй расавай прыналежнасці. Але я ніколі не думаў, што такое можа надарыцца ў Нарвегіі".

Як паведаміла агенцтва *Associated Press*, прэм'ер-міністр краіны Енс Столтэнберг выступіў ужо з адмысловай заявай, якая асуджала забойства і папярэджвала пра пагрозу, што прадстаўляюць расізм і нецярпімасць для нарвежскага грамадства. ■

Судзяць гвалтаўнікоў у форме

Ірына СТАРЦАВА

Учора ў Турцыі пачаўся судовы працэс над васьмю афіцэрамі турэцкай паліцыі. Яны абвінавачваюцца ў згвалтаванні і катаваннях жанчыны, якая падазравалася ў сувязях з курдскімі баевікамі.

У лістападзе 1997 года жанчына, якая хавалася цяпер пад ініцыяламі SO, была арыштаваная ў горадзе Дыябакыр і правяла ў вязніцы больш за тры гады — суд прызнаў, што яна аказвала дапамогу Курдскаму паўстанцкаму руху.

За кратамі, па словах жанчыны, яе катавалі: ахоўнікі падводзілі да яе цела электрычны ток, прыпальвалі яе скуру цыгарэтамі. Калі жанчыну гвалтавалі, то яна выпадкова пабачыла твар аднаго з афіцэраў, калі з яе твару спаўзла чорная павязка.

Як заявіла SO, якая цяпер жыве на волі ў горадзе Ізмір, яна баіцца наведваць паседжанні суда, бо паліцэйскія спрабавалі прымусіць яе адмовіцца ад сваіх паказанняў. Яе інтарэсы на судзе прадстаўляюць адвакаты. Дарэчы, адвакаты паведамілі, што ўжо атрымалі больш за 130 скаргаў ад жанчынаў, якія сцвярджаюць, што калі тыя былі за кратамі, то былі згвалтаваныя або падвяргаліся сексуальным дамагальніцтвам.

52 километра под Альпами

Путешествие по железной дороге между итальянским городом Турином и испанским Барселоной сократится с нынешних 11 до 4 часов. Это обеспечит ввод в эксплуатацию высокоскоростных поездов после завершения в 2015 году строительства участка Турин – Лион (Франция). Часть пути будет проходить по самому длинному в Европе туннелю под Альпами, протяженность которого составит 52 километра. Пассажирские составы будут развивать скорость до 220 километров в час. Как заявил министр транспорта Италии Пьерлуиджи Берсани, новая железнодорожная линия позволит также пассажирам маршрута Турин – Лондон сократить время пребывания в пути с 9 до 5 часов. Участок железнодорожного пути Турин - Лион станет также составной частью дороги Барселона - Киев (Украина). По оценкам специалистов, реализация проекта потребует от 10 млрд. до 15 млрд. евро и частично будет финансироваться Европейским инвестиционным банком, отмечает агентство ЭФЭ. ■

Блізкі канец сучаснай цывілізацыі?

Ірына СТАРЦАВА

Прафесары Харві Вэйс з Ельскага універсітэта і Рэйман Брэдлі з універсітэта Масачусетса правялі дэтальны аналіз прычынаў краху цывілізацыяў і прыйшлі да высновы, што ім папярэднічалі драматычныя змяненні ў клімаце.

Навукоўцы заўважаюць, што 90-я гады ХХ стагоддзя былі найцяплейшымі за апошнюю тысячу гадоў. Сярэдняе падвышэнне тэмпературы за ХХ стагоддзе склала 0,6 градуса Цэльсія. Разам з тым, на планеце істотна павялічылася колькасць паводак і засухаў. У апошнія гады таксама пачалося імклівае ўтварэнне пустыняў у краінах Паўднёвай Еўропы.

Паводле справаздачы ААН аб глабальным змяненні клімату, да 2100 года чакаецца беспрэцэдэнтнае пацяпленне, самае сур'ёзнае на Зямлі за апошнія 10.000 гадоў. Паводле самых песімістычных прагнозаў, у гэтым стагоддзі тэмпература падвысіцца ў сярэднім на 5,8 градуса Цэльсія. Узровень мора стане вышэйшым на 88 сантыметраў.

Таму, на думку амерыканскіх навукоўцаў, якія вывучалі ўзаемазалежнасць паміж змяненнем клімату Зямлі і знікненнем цэлых дзяржаваў і сацыяльна-эканамічных фармацыяў, «сучасная заходняя цывілізацыя нават не падазрае, што наблізілася да самай мяжы свайго краху», калі могуць адбыцца неверагодныя сацыяльныя і эканамічныя ўзрушэнні. ■

Бундесвер уменьшится в размерах

Ликвидировать примерно десятую часть военных баз бундесвера предложил министр обороны Германии Рудольф Шарпинг. Он сообщил об этом предложении журналистам в понедельник после того как представил список из 59 подлежащих ликвидации баз комиссии бундестага по вопросам обороны. Р.Шарпинг подчеркнул, что выступил с этой инициативой в рамках планируемой реформы вооруженных сил страны, в результате которой их численность должна сократиться с 315 до 282 тыс. человек. Целью реформы является сокращение военных расходов, повышение эффективности вооруженных сил и их возможностей участвовать в международных операциях по поддержанию мира. По планам министра обороны, к моменту окончания реформы в стране останутся 462 военные базы. ■

Интерфакс

Знешняя палітыка ЗША пад пагрозай

Міхась КАРПОВІЧ

Калі не павялічыць выдаткі на ажыццяўленне знешняй палітыкі ЗША, то Амерыка рызыкуе быць уцягнутай у ваенны канфлікт. Да такой высновы прыйшла група пад кіраўніцтвам былога міністра абароны Фрэнка Карлучы, якая апублікавала справаздачу, прысвечаную фінансаваму стану Дзяржаўнага дэпартамента ЗША. Пра гэта паведаміла агенцтва *BBC*.

Аўтары справаздачы сцвярджаюць, што калі асігнаванні на правядзенне знешняй палітыкі не будуць павялічаныя, то Дзяржаўдэпартамент страціць магчымасць прадухіляць дыпламатычныя крызісы, а гэта ў сваю чаргу можа прывесці да ўцягвання ЗША ў поўнамаштабны ваенны канфлікт.

Справаздача займае 12.000 старонак і малюе даволі сумную карціну. Як сцвярджаюць яе аўтары, 9 з 10 замежных прадстаўніцтваў ЗША не адпавядаюць стандартам бяспекі. Засакрэчаныя камунікацыйныя каналы амбасадаў безнадзейна састарэлі.

Чвэрць дыпламатычных установаў за мяжой перапоўненыя супрацоўнікамі, тады як сам дэпартамент недалічваецца 700 кадравых супрацоўнікаў.

Справаздача была складзеная двума інстытутамі міжнародных зносінаў, што месцяцца ў Вашынгтоне, пад кіраўніцтвам Ф.Карлучы. Аўтары сцвярджаюць, што сітуацыя крызісная для нацыянальнай бяспекі краіны і таму варта асабістага вывучэння новым прэзідэнтам Джорджам Бушам.

Зрэшты, як зазначае *BBC*, даследаванне групы Фрэнка Карлучы – не першае, прысвечанае гэтай тэматыцы. Іншыя таксама даводзілі пра тэрміновую неабходнасць карэнных змяненняў. Высокапастаўленыя дыпламаты, уключаючы былога дзяржсакратара Мадлен Олбрайт, таксама неаднаразова папярэджвалі, што знешняя палітыка ЗША пакутуе ад недахопу сродкаў.

На мінулым тыдні справаздачу вывучыў новы дзяржаўны сакратар Колін Паўэл. Па словах яго нага прэс-сакратара, К.Паўэл пагадзіўся з прыведзенымі там рэкамендацыямі і будзе больш уважліва вывучаць магчымасць выдзялення дадатковых сродкаў дыпламатыі ЗША.

Тым не менш, як адзначаюць эксперты, перад Колінам Паўэлам будзе стаяць вельмі нялёгкая задача. Прадстаўнікі Рэспубліканскай партыі ў Кангрэсе ЗША, якія займаюцца размеркаваннем сродкаў, жадаюць больш займацца ўнутранымі праблемамі Амерыкі, чым выдаткоўваць грошы на вырашэнне праблемаў знешніх. ■

Российские друзья NATO объединяются

Учредительное собрание организации «Российская молодежная инициатива «Содействие Североатлантическому альянсу» состоялось в Центре либерально-консервативной политики в Москве. Инициаторами создания «Молодежной инициативы» стали студенты московских вузов.

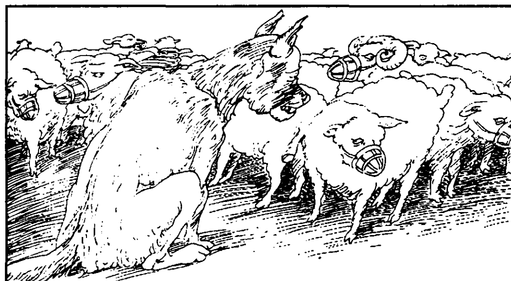
Согласно пресс-релизу новой организации, ее цели — содействие построению демократического общества и рыночной экономики в России, а также содействие интеграции России в Европейский Союз и *NATO*. На собрании присутствовали такие известные российские политики, как Сергей Юшенков, Валерия Новодворская, Константин Боровой, а также представители посольств ряда стран-членов *NATO*. ■

ПРИМА

Освобождение от иллюзий

Одиннадцать журналистов российского телеканала НТВ сходили на прием к Владимиру Путину

Александр ДУБРАВИН

Нет ничего нового под этими звездами! В последнее время НТВ — самый профессиональный и последний из независимых телеканалов России — стал испытывать на себе недюжинное давление властей, а его журналисты почувствовали самое пристальное внимание к себе силовых органов. Совершенно очевидно, что этот интерес вызван желанием Кремля подчинить НТВ своим глобальным шовинистическим пропагандистским задачам, но по старой византийской традиции рядится в одежды махрового лицемерия. Наивной российской публике предлагается поверить в вариант с расследованием неких злоупотреблений одного из основателей НТВ магната Владимира Гусинского. Расчет делается на извечную ненависть голодранцев к тем проклятым богатеям, которые, как известно, во все времена пьют кровь простого трудового народа и мешают построению справедливого братского сообщества, Великой Державы молочных рек и кисельных берегов. С этой проверенной идеей Россия идет по пути собственного неуклонного прогресса уже не одно столетие и будет идти с ней до полного конца. Сегодня идея снова успешно работает. Возмущение рядового обывателя сверхнаглостью магнатов заставляет его закрывать глаза на практику постепенного введения в России привычной революционной законности, когда все проблемы решаются властью прямо и непосредственно, в соответствии со своими животными инстинктами. Законы и мораль подгоняются под готовый ответ и в разжеванном виде подаются широкой публике.

На этом фоне журналисты НТВ проявили неожиданную для меня, просто детскую публичную незащищенность, показали собственную незрелость и непонимание самих основ существования того государства, в котором они живут. Они попросились на прием к Владимиру Путину, очевидно ожидая от него слов отеческого успокоения, защиты от притеснений, восстановления полной справедливости, надеясь, что он накажет виновных, обелит невинных и примет все необходимые меры для сохранения свободы слова в государстве. Когда-то так отчаявшиеся купцы шли кланяться «отцу родному царю-батюшке» с челобитной на «бояр-супостатов». Но с чем пришли, с тем же и ушли. Ничего нового Путин им не сказал, ничем не обнадежил, ничего даже не пообещал. Одни декларации о свободе слова и конкретные замечания по нюансам денежных кредитов журналистов. Показал, что он в курсе многих приватных околичностей, например, их телефонных разговоров. Более того, он тут же попытался расколоть их дружный коллектив и по старой гэбистской привычке отозвал инициатора встречи Светлану Сорокину в сторонку для личной профилактической беседы.

Растерянность и подавленность была написана на лицах тележурналистов после выхода из Кремля. Так одураченный игрок в наперсток стоит остолбенело на месте, глядя в никуда, чешет рукой затылок, а губы его шевелятся сами собой, словно подсчитывая, сколько же денег он оставил у проклятого мошенника. Зачем ходили, чего добились? Прекрасные профессионалы, интеллигентные и популярные в народе личности – они в результате оказались беспомощными перед бездушной машиной российской власти, олицетворяемой невысоким человечком с маленькими быстрыми глазками. На приеме у Путина они ощутили себя все теми же винтиками все той же молотилки.

Для нас, граждан суверенной Беларуси, все, что сегодня происходит в России, до боли знакомо, потому что делается по знакомым лекалам. Когда мы предупреждали москвичей об опасности возрождения тоталитаризма и у них по примеру Беларуси, они самоуверенно отмахивались: дескать, это у вас такие дураки, а у нас совсем иное дело, здесь слишком много денег и свободы. Они наивно верили в свою демократию, которой и не было вовсе. Просто им разрешили на некоторое время делать то, что запрещали ранее, а теперь забирают свое разрешение обратно. Россияне до сих пор не поняли, что они живут в прежней «империи зла», мирного выхода из которой в принципе не существует. Империи умирают, как неизлечимо больные: они долго мучаются сами и мучают окружающих. И смерть их, как смерть Кощея – в демократии, в свободе слова, в соблюдении прав человека. Не бывает империй демократических. Как не бывает демократических государств, которые угнетают другие народы, ведут внутренние войны, дружат с мировыми подонками. Общественность России долгое время получала тревожные сигналы о неблагополучии в своем Отечестве, но предпочитала не замечать их. Теперь остается столбенеть и шевелить губами. ■

Лукашенко сам откажется от президентства. Пока только в НОКе

Агентство «Ю.С.Ньюс» (www.yusnews.com) из Москвы

Александр Лукашенко в ближайшее время намерен уйти с поста президента Национального комитета Беларуси.

По сведениям из Кремля, группа политтехнологов под руководством Глеба Павловского проанализировала возможности контрпропагандистских действий против Александра Лукашенко во время предвыборной кампании.

Последний план околокремлевские пиарщики придумали во время (!) хоккейного матча в Москве с участием Лукашенко. Они вспомнили, что глава белорусского государства является одновременно президентом Национального олимпийского комитета своей страны, хотя статья 86 Конституции Беларуси с поправками 1996 года гласит: «Президент не может занимать другие должности, получать помимо заработной платы денежные вознаграждения, за исключением гонораров за произведения науки, литературы и искусства». Теоретически на основании этой статьи Александр Лукашенко может быть вообще не зарегистрирован кандидатом в президенты или снят с дистанции в последний момент, подобно Руцкому в Курске.

Согласно источникам «Ю.С.Ньюс», сам Лукашенко узнал о существовании этих разработок от своих московских доброжелателей и через неделю вновь отправился в столицу России, рассчитывая встретиться с Владимиром Путиным и получить гарантии того, что подобные контратаки против него во время выборов Москвой применяться не будут. К тому же у президента Лукашенко был формальный повод для встречи с российским коллегой – арест госсекретаря союза России и Беларуси Павла Бородина.

Однако Александр Лукашенко, по мнению Кремля, переборщил с антиамериканскими заявлениями в аэропорту и даже заявил, что в США отмыли триллион долларов из России, тем самым косвенно подтвердив, что в России эти деньги были украдены, причем в период правления предшественника Путина президента Ельцина и нахождения самого Путина на таких постах, как заместитель Бородина в управлении делами президента и директор ФСБ.

Владимир Путин, желавший вообще не высказываться по делу Бородина, решил не принимать Лукашенко. Последний, по имеющейся информации, позвонил главе президентской администрации Александру Волошину, а тот якобы сказал ему примерно следующее: «Владимир Владимирович советует вам поменьше махать клюшкой, особенно в Москве и особенно в сторону США». Оскорбленный Лукашенко увидел в этом намек на его президентство в НОКе и разработки группы Павловского, поэтому сразу же приказал свернуть визит и лететь в Минск. Лишь в самолете на обратном пути была придумана версия с просьбой о встрече со стороны президента Киргизии, а самого Аскара Акаева разбудили ночью по бишкекскому времени и уговорили следовать этой версии, проведя в Минске вместо запланированного одного часа для дозаправки в аэропорту целых три часа с поездкой в резиденцию Лукашенко в центре столицы Беларуси.

Источники «Ю.С.Ньюс» в Кремле сообщают также, что с момента ареста Павла Бородина президенты Путин и Лукашенко ни разу (!) не говорили по телефону. ■

Крывое люстэрка беларускай статыстыкі

Яно традыцыйна выпраўляецца прыпіскамі ды недапіскамі

Канстанцін СКУРАТОВІЧ

Як сцвярджае афіцыйная статыстыка, за мінулы год вытворчасць валавага ўнутранага прадукту (ВУП) склала ў параўнальных цэнах 106 працэнтаў ад узроўню 1999 года. Да таго ж, амаль выкананае заданне вярхоўных уладаў па дасягненні эканамічных паказчыкаў часоў цалкам развітага сацыялізму: мінулагодні ВУП склаў ажно 89 працэнтаў ад памераў 1990 года.

Да таго ж, у асобных галінах прамысловасці памеры вытворчасці аднаўленыя ці нават павялічаныя. Прыкладам, у чорнай металургіі.

Зноў жа, па дадзеных той жа статыстыкі, за мінулы год памер рэальнай зарплаты ў народнай гаспадарцы павялічыўся амль на 1/10, а рэальныя грашовыя даходы насельніцтва і таго болей — амаль на 1/5. Карацей: жыць стала лепей, жыць стала весялей.

Але ўсё ж адчуванне ўзнёсласці ад атрыманых на эканамічным фронце перамогаў ці няма, ці яны (адчуванні) нейкія нэнзлыя. А ўсё ад таго, што ніякая статыстыка не здольная адмяніць той просты факт, што ні тона металапракату, ні мяшок цэменту не здольныя замяніць сабой ні аднаго скрылёчка кілбасы, ні шклянкі малака.

А адкуль возмецца тая ж кілбаса, калі «ў натуры» мінулагодняя вытворчасць мяса жывёлы і птушкі склала ўсяго 41 працэнт ад аб'ёмаў вытворчасці 1990 года, а за год скарацілася ў чарговы раз больш, чым на 1/10. А ў Віцебскай і Гомельскай абласцях вытворчасць мяса склала ўсяго каля 1/3 ад памераў дзесяцігадовай даўніны.

Многа было гаворкі пра тое, што сельская гаспадарка ў мінулым годзе паказала натуральныя эканамічныя цуды. Таму, маўляў, бульбы і буракоў накапана болей, чым 10 гадоў таму. Але, па-першае, усё гэта не столькі вынік плённай працы, колькі справа рук божых: спрыяльнае надвор'е пашчыравала для ўраджаю болей, чым усе вучоныя аграрыі разам узятыя. Да таго ж, на адной бульбе можна хіба што выжываць, а нармальна жыць амаль немагчыма. Не дарма ж яе прынята называць хлебам для бедных. А гэтага хлеба мы пры ўсіх правіцелях «здабывалі» на душу насельніцтва болей за любую краіну свету. Ды і навошта такая процьма бульбы, калі статак скараціўся ці не ўтрая? Акрамя таго, бульбу ў вялікай большасці вырошчваюць не калгасы, а насельніцтва. Таму не трэба ўладам прыпісваць сабе чужыя перамогі.

Уласна кажучы, калгасы ўжо амаль згубілі сваю ролю як значныя вытворцы сельгаспрадукцыі. Што тычыцца той жа бульбы, вытворчасці садавіны ды гародніны, то яе, гэтую ролю, цяжка вызначыць нават статыстычна. А ў жывёлагадоўлі адносна высокія паказчыкі забяспечваюцца не калгасамі, а буйнымі комплексамі, уключаючы птушкафабрыкі. А гэта ўжо прамысловасць! Застаецца хіба толькі вытворчасць збожжавых. Але і гэта пытанне збольшага не калгаснае, бо, пачынаючы з пасяўной да збору і дапрацоўкі ўраджаю, увесь працэс забяспечваецца коштам не калгасных, а дзяржаўных рэсурсаў. А калі больш дакладна, то коштам усяго грамадства, на грошы якога і купляюцца ўсе гэтыя рэсурсы. Бывае, праўда, што Лукашэнка падчас з кім-небудзь з расійскіх алігархаў ад улады згуляе ў тэніс, бывае выйграе, бывае што атрымае выйгрыш у выглядзе нейкіх там для нашай аграэканомікі прэферэнцыяў. Але гэта адбываецца нерэгулярна...

Фота IREX/ProMedia

Ці адлюстроўвае статыстыка заробак старой жанчыны, якая прапаноўвае дранікі пасажырам цягнікоў ?

Акрамя таго, *вялікае значэнне* мае структура дасягнутага сельгасвытворчасцю росту. Бо павелічэнне прадукцыі раслінаводства азначае, што ён адбыўся ў тым ліку і за кошт павелічэння вытворчасці саломы. Вось і стаяць у полі вялізныя скірды гэтых грубых кармоў, якімі скаціну, канешне, карміць можна. А чалавека?

Вось і атрымоўваецца, як у той казцы пра вяршкі і карэньчыкі. І выйсця няма — трэба налягаць на бульбу. Бо ў мінулым годзе пры росце цэнаў на харчтавары ў 1,97 раза, *мяса і мясапрадукты, свежая* рыба, сахар у цане павялічыліся намнога болей. Нават кошт солі вырас у тры разы. Зразумела, на солі, як і на запалках, не разбагацееш і не пабяднееш. Але болей чым у тры разы даражэйшымі стаў увесь хлебабулачны асартымент. А гэта ж галоўны прадукт для ўсіх. Асабліва для бедных. Да таго ж, больш-менш прыстойны хлеб можна купіць толькі ў Мінску (можа дзе і яшчэ, невядома), а тымі боханамі, што робяць у райцэнтрах, праз дзень можна цвікі забіваць. Але нават і такі хлеб буракамі не заменіш.

Да таго ж, трэба ўлічваць, што за мінулы год паслугі жылкамгасу падскокнулі ў цане болей чым у пяць разоў, прычым ацяпленне — у сем, а электрычнасць — нават у дзесяць. Калі так пойдзе і далей, то ці не давядзецца той калгаснай саломай і тапіцца, і харчавацца. У трэцім тысячагоддзі, на парозе, як нам абяцаюць улады, постіндустрыяльнага грамадства...

Ды не толькі сацыяльныя ды эканамічныя паказчыкі наводзяць на роздум і выклікаюць сумнеў. Прыкладам, рост злачыннасці звычайна звязваюць з пагаршэннем узроўню і якасці жыцця. У нас жа яна расце, нягледзячы на тое, што жыццё быццам бы паляпшаецца. І мінулы год не быў у гэтым сэнсе выключэннем. Агульны рост злачыннасці быццам бы невялікі (3,8 працэнта), але колькасць рабаванняў, разбояў, крадзяжоў, хабарніцтва намнога перавышаюць сярэднія тэмпы. Прынамсі, колькасць злачынстваў, звязаных з наркотыкамі, выпадкаў махлярства павялічылася ў 1,2-1,5 разы.

Прычым, справа толькі аб зафіксаваных выпадках, аб выяўленых злачынствах. А колькі з іх застаецца па-за ўвагай праваахоўных органаў? Да таго ж, давер насельніцтва да іх такі, што многія з пацярпелых не звяртаюцца да міліцыі, нават калі іх пабілі ці абакралі. Дакладна ведаю, што ў многіх вёсках і вёсачках людзі, у большасці састарэлыя, жывуць у атмасферы натуральнага крымінальнага тэрору. Бо ў раёнах міліцыя невялікая па колькасці, не мае транспарту і паліва да яго, на здарэнне выязджае без асаблівай ахвоты, а яшчэ менш шчыруе ў пошуках злачынцы. Таму праз пэўны тэрмін участковы звычайна звяртаецца да ахвяры злачынства так: «А ці не забралі б вы, цётка, сваю заяву!» Зразумела, трэба ж раскрываемасць. А ў такой сітуацыі, калі заявіш на таго, хто ў цябе сцягнуў калёсы са двара, дык ён другім разам і хляўчук твой спаліць ці парсючкам у ежу атруты падсыпле. І паспрабуй, не дай такому ў доўг ці пляшку самагонкі «на павер».

Карацей, куды вокам ні кінь, усюды ці прыпіскі, ці недапіскі. ■

Банкротство интернета

Джордж СОРОС,
известный американский финансист, автор книги «Открытое общество: реформируя глобальный капитализм»

Когда интернет-экономика была на подъеме, ее успех казался вечным. Инвесторов, похоже, совершенно не заботила убыточность большинства «дот-комов». Курс акций интернет-компаний стал определяться числом подписчиков и клиентов. Игра заключалась в привлечении капитала, а не в получении прибыли. Даже если курс новомодных акций резко падал, то их падение мало сказывалось на рынке в целом. Люди выучили, что покупать упавшие акции выгодно, и сохраняли эту привычку до тех пор, пока не стали действовать себе в убыток.

Сейчас, когда ажиотаж вокруг интернет-экономики затих, стали слышны рассуждения о возврате к «основам». Но эти разговоры – такая же полуправда, как и предыдущие заявления о якобы вечности интернет-бума, который будет покоиться на новых «основах», создаваемых интернет-экономикой. В действительности, наблюдаемый цикл взлета/падения интернет-экономики тесно увязан с преобладающими экономическими теориями функционирования финансовых рынков.

Стало очевидным, что так называемые основы, которые, как казалось, определяли стоимость акций, существуют не изолированно. Наоборот, они обусловлены поведением финансовых рынков. Действительно, курс акций компаний влияет на благосостояние последних самым разным образом: он определяет стоимость уставного капитала, от него зависит поглощение других компаний или же другими компаниями, курс акций влияет на кредитоспособность компании и на эффективность схемы долевого участия при привлечении и вознаграждении менеджеров, курс акций служит средством рекламы и маркетинга. Иными словами, когда финансовый рынок верит в благополучие компании, ее «основы» улучшаются; если мнение рынка меняется, то вместе с ним меняется и фактическое благосостояние компании.

Не нужно было быть гением, чтобы убедиться в недолговечности модели интернет-бума, основанной не на соображениях прибыльности, а на спекулятивных ожиданиях роста курса акций. Также не требовалось гениальности для того, чтобы предвидеть последовавшее за взлетом падение, но предугадать точную дату этого падения было гораздо сложнее. Летом 1999 года я был убежден в том, что надвигается крах интернета. Однако после кратковременного падения курсы акций интернет-компаний вновь восстановились, в отдельных случаях взлетев на невиданную ранее высоту. Институты, для которых относительные показатели значили все, чувствовали себя обязанными наращивать интернет-активы. Курс акций *Yahoo* после включения компании в индекс S&P500 за день подскочил на 30 процентов. Люди, подобно мне выставившие на продажу интернет-акции по низкой цене в ожидании неизбежного краха, затем были вынуждены выкупать их, неся огромные потери. Я продолжал верить в то, что крах вот-вот наступит, но не мог позволить упорствовать в такой уверенности.

Современный «чип» может нести муравей. Техника для интернета требует огромных финансовых затрат

Несмотря на известную иррациональность, интернет-бум был не просто пузырем. Оптимизм финансовых рынков не только изменил «основы» (т.е. основополагающие принципы ведения дел) в отдельных компаниях, он также реально и ощутимо повлиял на экономику в целом. Бум не только был вызван развитием интернета, он ускорял это развитие, оказывая влияние на темпы и глубину технического прогресса. Аналогичным образом бум приводил к ускорению распространения новых технологий в телекоммуникационном секторе.

Причиной наступившего в конце концов краха интернета послужила не плохая экономическая модель, а чрезмерное расширение кредита. Нынешнее замедление экономического развития влияет на «основы» отдельных компаний почти столь же серьезно, как и на курс их акций; оно также затрагивает финансовую систему и макроэкономические показатели.

Вместо односторонней схемы, в которой финансовые рынки более-менее точно учитывали изменения в будущем, возникает обратная связь, когда финансовые рынки определяют будущее, на которое, как считается, они просто должны делать поправку. При таких обстоятельствах участникам рынка бессмысленно строить свои решения исключительно на ожиданиях изменения «основ», поскольку «основы» не определяют рыночные цены, — наоборот, «основы» определяются рыночными условиями. Поэтому для участников рынка важен будущий курс рыночных цен, а не стоящие за этим курсом изменения «основ». Если рыночные цены отклоняются от теоретического положения равновесия, то нет никакой гарантии, что они когда-либо в него вернутся.

Вот почему недавние взлеты и падения курсов акций интернет- и телекоммуникационных компаний настолько показательны. Эти события нельзя объяснить с точки зрения рыночной эффективности и рациональных ожиданий. Я выдвинул альтернативное объяснения, заключающееся в наличии двусторонней связи между «основами» и денежными оценками, связи, которую я называю «рефлексивностью».

Я удивлен и поражен тем, что экономисты игнорируют мои аргументы. Они утверждают, что феномен рефлексивности уже учтен в концепции *множественного равновесия* – теории, получившей распространение в последнее время. Может и так, но я до сих пор не понимаю, как постоянные отклонения от теоретического положенния равновесия укладываются в рамки теории множественного равновесия.

Почему же мои доводы не встречают понимания? Да потому, что они ведут к заключению о врожденной непредсказуемости финансовых рынков. Меня спрашивают: в чем же ценность научной теории, не дающей применимых на практике *прогнозов? Я утверждаю*, что лучше смириться с неопределенностью, заложенной в природе поведения финансовых рынков, нежели цепляться за теорию, которая кажется научной, но искажает реальность. Если признать потенциальную нестабильность финансовых рынков, то в качестве одного из выводов финансовым властям придется согласиться с тем, что предотвращение эксцессов находится в их компетенции. ■

© Project Syndicate

ФІНАНСЫ

Цэны растуць спакойна

Паводле звестак міністэрства статыстыкі і аналізу Беларусі, за першыя тры тыдні студзеня рост спажывецкіх цэнаў у краіне склаў 3,5% (за першы тыдзень — 1,4, за другі — 0,9, за трэці — 1,2). Для параўнання: за першыя тры тыдні снежня 2000 года цэны выраслі на 4%, за першыя тры тыдні студзеня 2000 года — на 10,9%.

Згодна з прагнозам сацыяльна-эканамічнага развіцця Беларусі на 2001 год, рост спажывецкіх цэнаў не павінен перавышаць 3,5 працэнта ў месяц. Аднак ужо відавочна, што ў студзені інфляцыя выйдзе за ўстаноўленыя рамкі. ■

Кожнаму — уліковы нумар

Наталля КУЛАГІНА

30 студзеня прэс-цэнтр Дзяржаўнага падатковага камітэта (ДПК) Рэспублікі Беларусь распаўсюдзіў паведамленне, у якім нагадвае, што, згодна з пастановай урада ад 17 жніўня 2000 года, фізічныя асобы, даходы якіх падлягаюць дэклараванню, абавязаныя зарэгістравацца ў якасці падаткаплацельшчыкаў у падатковым органе па месцы жыхарства не пазней за 15 дзён да тэрміну, устаноўленага для прадастаўлення дэкларацыі аб даходах. Ім будзе прысвоены ўліковы нумар падаткаплацельшчыка (УНП). Яго прысваенне, як падкрэсліваюць у ДПК, будзе рабіцца бясплатна.

Сёлета асобы, якія прадастаўляюць дэкларацыю аб сукупным гадавым даходзе ўпершыню, абавязаныя падаць заявы аб прысваенні УНП да 15 лютага. ■

БелаПАН

Рэдакцыя прапаноўвае сваім падпісчыкам аплаціць падпіску праз аддзяленні ААБ «Беларусбанка».

Для аплаты падпіскі адпаведную квітанцыю (гл. ніжэй) трэба выразаць нажніцамі. Адзначце ў квітанцыі тэрмін, на які афармляеце падпіску, прозвішча падпісчыка і паштовы адрас, на які дастаўляць газету.

Кошт падпіскі на адзін месяц 1040 руб. Калі вы жадаеце падпісацца на большы тэрмін, то павялічце суму ў адпаведную колькасць разоў.

Рэдакцыя газеты прыносіць прабачэнні ААБ «Беларусбанка» за недакладнае пазначэнне банкаўскай паслугі.

КВІТАНЦЫЯ ДЛЯ «БЕЛАРУСБАНКА»

Форма № ПД-5

ИЗВЕЩЕНИЕ

УНН 101562750 Редакция газеты «Наша СВАБОДА»
получатель платежа
Отделение «Центральное» ОАО «Белбизнесбанк»
г.Минск, код 493; Минск, пл.Свободы, 17
наименование банка

Счет получателя 3012205160015 Лицевой счет

(фамилия,имя,отчество)

(индекс) (адрес)

На 2001 год по месяцам:

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12

За подписку на газету «Наша СВАБОДА» Сумма

Пеня
Плательщик Всего

Кассир

УНН 101562750 Редакция газеты «Наша СВАБОДА»
получатель платежа
Отделение «Центральное» ОАО «Белбизнесбанк»
г.Минск, код 493; Минск, пл.Свободы, 17
наименование банка

Счет получателя 3012205160015 Лицевой счет

(фамилия,имя,отчество, адрес)

На 2001 год по месяцам:

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12

КВИТАНЦИЯ

За подписку на газету «Наша СВАБОДА» Сумма

Кассир

Пеня
Плательщик Всего

Рогі і капыты

Міхал ЗАЛЕСКІ

Калгасы — гэта вельмі добра, сцвярджаюць адны. Калгасы – гэта дрэнна, сцвярджаюць іншыя. Усе яны, мабыць, аграрыі. Сэрца ім баліць аб вёсцы. Гэта нашыя суграмадзяне. Мы павінны паважаць іхную волю выказвацца. Але яшчэ болей мы павінны паважаць жаданне суайчыннікаў з'есці біфштэкс, катлету альбо апетую нашым правадыром скварку.

Усе згаданыя апетытныя мясныя прадукты і не згаданыя, не менш апетытныя малочныя, ёсць вынікам жыццядзейнасці сельскагаспадарчых жывёлаў. Разводзяць і даглядаюць тых жывёлаў вяскоўцы.

Найбольш распаўсюджаныя на Беларусі дзве арганізацыйныя формы жывёлагадоўлі: прыватная гаспадарка і калгасна-саўгасная вытворчасць. Звесткі аб развіцці дзяржаўнага сектара сельскай гаспадаркі ў 2000 годзе і параўнанні разлічаныя і апублікаваныя міністэрствам статыстыкі.

Адзіным станоўчым вынікам мінулага дзесяцігоддзя можна лічыць тое, што колькасць сельскагаспадарчых жывёлаў хутчэй чым у іншых месцах скарачалася ў той частцы краіны, каторая найболей пацярпела ад наступстваў катастрофы на Чарнобыльскай атамнай электрастанцыі.

Разгляд другой таблічкі таксама нясе суцяшальную думку, паколькі пагалоўе скарачаецца крыху павольней за вытворчасць, гэта дае тэарэтычны шанц на аднаўленне айчыннай жывёлагадоўлі.

Іншая рэч, у які спосаб гэта адбудзецца. Сельская гаспадарка нават без нашага ляманту была і застаецца прыярытэтнай галіной. З 1990 года наўпрост ці ўскосна дзеля яе падтрымкі рознымі ўрадамі было скіравана не меней як 2,5 млрд. долараў субсідыяў. Цэнавы кантроль, гандлёвыя абмежаванні, цэнтралізаванае размеркаванне танных інвестыцыйных рэсурсаў, абавязковасць дзяржаўнай замовы на прадукцыю – вось найбольш распаўсюджаныя спосабы дзяржаўнага рэгулявання на вёсцы.

Няхай бы сабе рэгулявалі, каб тыя долары, што рэгуліроўшчыкі выкарыстоўваюць, не мелі адно і тое паходжанне – нашыя кішэні. Відавочна, што ў выніку маніпуляцыяў з народнымі грашыма павароту да лепшага не адбылося.

Пры тым, трэба адзначыць, што колькасць вясковага насельніцтва менш скарацілася за апошнія дзесяць гадоў там, дзе адбыўся найбольшы спад вытворчасці. То бок і вяскоўцаў крыўдзіць не варта, тым больш, што гэта пераважна сталага веку людзі.

Коштам скарачэння экспарту і некаторага змянення структуры харчавання покуль што атрымліваецца задавальняць попыт насельніцтва краіны. Аднак, калі не будуць выпраўленыя структурныя дысбалансы, механізмы фармавання попыту, фінансавае становішча і метады разлікаў з партнёрамі па аграбізнесе, тэхналогія захоўвання, перапрацоўкі і дастаўкі харчу і шмат чаго яшчэ, то дзядулькі з бабулькамі нас не ўратуюць. Адстанем мы ад суседзяў і, жывучы на добрай зямлі, патрапім у харчовую залежнасць, што вельмі сорамна і небяспечна дзеля такой слаўнай дзяржавы, як наша. ■

ЗМЯНЕННЕ КОЛЬКАСЦІ АСНОЎНЫХ ВІДАЎ ЖЫВЕЛЫ Ў СЕЛЬСКАГАСПАДАРЧЫХ ПРАДПРЫЕМСТВАХ

	Буйная рагатая жывёла		У тым ліку каровы		Свінні	
	на 1 студзеня 2001г., тыс. галоваў	у % да 1 студзеня 1991г.	на 1 студзеня 2001г., тыс. галоваў	у % да 1 студзеня 1991г.	на 1 студзеня 2001г., тыс. галоваў	у % да 1 студзеня 1991г.
Беларусь	**3537,7**	**58**	**1242,4**	**74**	**2089,6**	**61**
Вобласці:						
Брэсцкая	677,2	63	218,1	78	318,7	73
Віцебская	545,6	55	213,6	75	342,9	56
Гомельская	527,1	50	201,1	72	270,1	60
Гродзенская	580,9	70	174,1	82	495,0	76
Мінская	742,1	55	276,8	68	452,3	55
Магілёўская	464,8	54	158,7	69	210,6	46

ВЫТВОРЧАСЦЬ АСНОЎНЫХ ВІДАЎ ПРАДУКЦЫІ ЖЫВЕЛАГАДОЎЛІ ЗА 2000 ГОД У СЕЛЬСКАГАСПАДАРЧЫХ ПРАДПРЫЕМСТВАХ

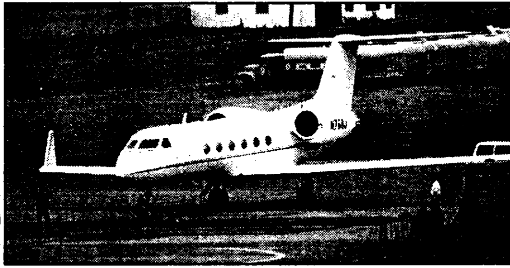
	Рэалізацыя жывёлы і птушкі (у жывой вазе)		Вытворчасць малака	
	2000 г., тыс. т	у % да 1990 г.	2000 г., тыс. т	у % да 1990 г.
Беларусь	**619,1**	**41**	**2663,6**	**47**
Вобласці:				
Брэсцкая	120,5	47	508,1	52
Віцебская	82,2	35	405,9	47
Гомельская	83,2	34	360,5	38
Гродзенская	120,7	49	441,2	59
Мінская	144,7	45	598,8	45
Магілёўская	67,8	36	349,1	46

Полет в африканскую кабалу

Беспечность авиакомпании «Гомельавиа» обошлась белорусским летчикам полгодом плена у Обианга Нгема Мбасого

Наталья РАДИНА

Это не первое ЧП в работе авиакомпании «Гомельавиа». Два года назад в Шри-Ланке разбился принадлежавший ей самолет АН-24. Погибли четыре гомельских пилота. Уже после этой трагедии возник вопрос: почему авиакомпания заключила договор на работу своих пилотов в стране, где гражданская война не утихает 17 лет и где за это время погибло более 60 тысяч человек?

Фота Ул. ШЛАПАКА

Тогда руководство авиакомпании «Гомельавиа» неустанно повторяло, что посылать самолеты и экипажи в страны «третьего мира» их заставляет жизнь – нужно как-то зарабатывать и предприятию, и самим летчикам авиаотряда. Действительно, при постоянных задержках по зарплате в 40 тысяч рублей пилоты посчитали за счастье подзаработать в Шри-Ланке. Пускай и рискуя жизнью.

После трагедии авиакомпания прекратила сотрудничество со Шри-Ланкийскими авиалиниями, отозвав оттуда все свои экипажи. Но полностью отказаться от фрахта не смогла. Гомельские экипажи продолжали работать в Конго и Экваториальной Гвинее.

В результате второе ЧП. На этот раз в Экваториальной Гвинее. И опять «Гомельавиа» не потрудилась разузнать поподробнее о стране, которая фрахтует ее самолет. Или не захотела учесть, что Экваториальная Гвинея, хоть и называет себя демократической республикой, вот уже 24 года управляется одним и тем же президентом – бригадным генералом Обианг Нгема Мбасого. Многие западные дипломаты утверждают, что реальная власть в стране принадлежит лишь президентскому клану, а любой мятеж населения подавляется силами безопасности президента.

Тем не менее, эти «особенности национальной политики» не помешали «Гомельавиа» заключить договор с гвинейской авиакомпанией «Гиаса». В результате успешной сделки, посредником которой была российская фирма «Орсайт Трэйдинг ЛТД», зафрахтованный самолет ТУ-134 вылетел в столицу Экваториальной Гвинеи Малабо.

Согласно контракту, гомельские пилоты должны были совершать пассажирские рейсы в пределах и за пределами республики. Оплата по белорусским понятиям была сказочной – 30 долларов в сутки. Ко всему этому – проживание в трехзвездочном отеле за государственный счет.

И вот чем обернулся для командиров экипажа Романа Ефремова и Олега Кодубенко, штурмана Владимира Добровольского и бортмеханика Анатолия Михальченко и трех техников этот злополучный контракт. Во-первых, никаких пассажирских рейсов в привычном понимании летчиков не было. Пассажир всегда был один – президентский сынок Теодорино. 25-летний отпрыск Обианг Нгема Мбасого успел к тому времени стать министром леса и природы и благодаря гомельскому ТУ-134 обозревал доверенные ему гвинейские леса с высоты птичьего полета. Правда, в служебные командировки он частенько брал с собой спиртное и девочек.

Летать экипажу пришлось только в пределах этой небольшой страны, в которой проживает 400 тысяч человек. Маршрут был один: столица Малабо – город Бата. Расстояние между ними 250 километров, и «ТУ-134» преодолевал его за 30 минут. Самолет стал для правительства Экваториальной Гвинеи предметом бесконечной гордости, а его четверо пилотов – бесплатным приложением к любимой игрушке.

Обещанные 30 долларов в сутки радовали белорусов ровно месяц, потом поступления иссякли. Да и те 900 долларов, что удалось получить, были потрачены на питание, так как питаться пришлось за собственный счет.

Поначалу условия жизни экипажа хоть и не соответствовали обещанным в контракте, все же были довольно сносными: номер с койкой, без холодильника, но с горячей водой и кондиционером. Но через несколько месяцев гвинейская сторона прекратила оплачивать и эту гостиницу.

Правда, ей все же пришлось предоставить летчикам жилье – комнату на пять коек, на которых нужно было умудриться спать семи членам экипажа.

Предъявлять претензии к зафрахтовавшей белорусский ТУ-134 гвинейской авиакомпании «Гиаса» было бессмысленно. Авиакомпания оказалось «липовой» и была создана гвинейскими властями только для фрахта в одной из стран СНГ самолета и профессионального экипажа.

Представитель российского посредника «Орсайт Трэйдинг ЛТД» смог помочь пилотам только деньгами на еду – гвинейские власти его игнорировали. Так ни с чем он и уехал.

Потеряв надежду когда-нибудь получить деньги за свою работу, летчики бросились искать помощи у дипломатов. Российского, а тем более белорусского посольства, в Экваториальной Гвинее нет. Пытались позвонить в российское посольство в Камеруне, но там лишь недоуменно пожали плечами: вы не граждане России и помочь вам мы никак не можем.

Позвонить в Беларусь из Экваториальной Гвинеи оказалось невозможным – связь была односторонней. К счастью, к летчикам дозвонились жены.

Если вы думаете, что «Гомельавиа» со всех ног бросилась спасать свой самолет и экипаж, то ошибаетесь. Как всегда, не обошлось без бюрократической волокиты. Обойдя всех кого нужно и не нужно, написав им всем по пять писем, женщины, наконец, добились того, что 3 января белорусский МИД вручил дипломатам Экваториальной Гвинеи ноту протеста и спустя две недели белорусский экипаж смог вернуться на родину.

Правда, без обещанных денег. Их летчикам так и не заплатили. Теперь, согласно контракту, обязательства, не выполненные гвинейцами, должен выполнить российский посредник. Но «Орсайт Трэйдинг ЛТД», похоже, не очень торопится, так как денег все еще нет.

Как стало известно, московский посредник задолжал и самой авиакомпании «Гомельавиа» за фрахт лайнера. Так что, похоже, что о людях «подельники» вспомнят в последнюю очередь. ■

Ганаровы знак для сановных чыноўнікаў

Вячаслаў БУДКЕВІЧ

У Выканаўчым камітэце СНД у Мінску адбылася нарада экспертаў і паўнамоцных прадстаўнікоў дзяржаваў па дапрацоўцы і ўзгадненні праектаў пагаднення «Аб Ганаровым знаку Садружнасці Незалежных Дзяржаваў» і палажэння аб ім.

Мяркуецца, што Ганаровым знакам у якасці заахвочвання могуць узнагароджвацца дзяржаўныя і грамадскія дзеячы краінаў СНД і іншых дзяржаваў за актыўную работу па ўмацаванні і развіцці Садружнасці, узаемаадносінаў паміж краінамі, забеспячэнні міру і бяспекі. Уручаць Ганаровы знак будзе старшыня Савета кіраўнікоў дзяржаваў СНД.

Згодна з праектам палажэння, Ганаровы знак складаецца непасрэдна са знака і ланцуга знака. Знак выкананы ў выглядзе 12-канцовай сярэбранай зоркі на 12-вугольнай паліраванай пласціне. У цэнтры зоркі знаходзіцца выява эмблемы СНД і па крузе выканаы надпіс «Садружнасць Незалежных Дзяржаваў». Паміж асноўнымі праменямі зоркі знаходзяцца дадатковыя з устаўкамі з цыркону. (Цыркон – ад персідскага «заргун» – залацісты; мінерал падкласа астраўных сілікатаў. Здабываецца галоўным чынам з россыпаў. Празрыстыя чырвона-карычневыя (гіяцынт) і жоўтыя з алмазным бляскам (жаргон) – каштоўныя камяні. Цыркон з'яўляецца сыравінай для вогнетрывалай і керамічнай прамысловасці. – **БелаПАН**) Пры дапамозе вянка са стылізаваных лаўровых лістоў знак злучаецца з ланцугом. Ён складаецца з 23 звёнаў і выраблены з выкарыстаннем серабра. 12 звёнаў выкананы ў выглядзе дзяржаўных сцягаў, 11 – у выглядзе круглых разетак з надпісам «Садружнасць Незалежных Дзяржаваў». Узор Ганаровага знака быў прадэманстраваны 29 студзеня ўдзельнікам нарады ў штабкватэры СНД.

На наступнай сустрэчы, якую намечана правесці ў лютым, экспертам і паўнамоцным прадстаўнікам належыць абмеркаваць каштарыс расходаў на выраб знакаў і вызначыць, колькі прыкладна іх неабходна. Мяркуецца, што заказ на выраб знакаў будзе размешчаны ў цэнтры «Рускія рамёствы» (Яраслаўль). ■

БелаПАН

Новы касцёл Божай Міласэрнасці

Павел МАЖЭЙКА

Хуткім часам у Гродне з'явіцца новы каталіцкі храм. Касцёл Божай Міласэрнасці – менавіта такую назву мае святыня – будуецца ў мікраёне Вішнявец, дзе цяпер жыве амаль 80 тысяч гарадзенцаў.

На сённяшні дзень парафія новага касцёла налічвае пяць тысяч сем'яў, каля 14 тысяч вернікаў каталіцкага веравызнання. Пакуль касцёл будуецца, набажэнствы праводзяцца ў памяшканнях гарадской базы агародніны. На нядзельную імшу рэгулярна прыходзіць каля дзвюх тысяч чалавек.

На пасаду настаяцеля касцёла прызначаны святар з Польшчы Станіслаў Росек. Набажэнствы вядуцца на польскай мове. ■

БелаПАН

Адкрыўся мінералагічны музей

Павел МАЖЭЙКА

У сярэдняй школе № 16 горада Гродна адкрыўся першы ў гэтым тысячагоддзі беларускі музей – мінералагічны. Наведвальнікі музея могуць убачыць 870 экспанатаў, горных парод і вырабаў з камянёў, зробленых рукамі школьнікаў. Наогул жа ў сховішчах музея знаходзіцца каля трох тон камянёў і мінералаў.

Стварыў музей тутэйшы геолаг Уладзімір Жданюк. Дзесяць гадоў таму ён пачаў у Гродне дзейнасць геалагічнага гуртка, і кожнае лета арганізоўвае экспедыцыі ў розныя цікавыя куткі. Музей працуе тры дні на тыдзень, у выхадныя – спецыяльна для гасцей горада. ■

БелаПАН

Іерархі праваслаўя – за мітынгі варожасці

Канфесійная абмежаванасць вядзе да палітычных войнаў

Пятрусь КЛІМКОВІЧ

Маючы быць летам гэтага года візіт папы рымскага ва Украіну літаральна з кожным днём набывае характар надзвычайнага здарэння. Як вядома, па запрашэнні прэзідэнта Л.Кучмы папа рымскі Іаан Павел II наведае Украіну 23 –27 чэрвеня. Прыезд ачольніка каталіцкай царквы выклікае вострую незадаволенасць Украінскай праваслаўнай царквы Маскоўскага патрыярхата, ці інакш Украінскага экзархата Рускай праваслаўнай царквы. 29 студзеня мітрапаліта Украінскага экзархата наважылася на зусім нявстліныя меры – паслала рымскаму пантыфіку ліст з папярэджаннем, што ягоны прыезд ва Украіну будзе непажаданым для праваслаўных вернікаў. Таму, маўляў, лепш не рухацца з Рыма.

Не надта верачы, што гэтая грубасць спыніць папу, украінскія іерархі Маскоўскага патрыярхата распрацавалі шырокі «Комплекс антыпапскіх мерапрыемстваў». Гэты план мерапрыемстваў прадугледжвае правядзенне пікетаў, мітынгаў, нават арганізацыю хросных хадоў, скіраваных супраць візіту папы першасвятара ва Украіну. Насуперак здароваму глузду, украінскія іерархі маскоўскай патрыярхіі абвінавачваюць Іаана Паўла II у тым, што нібыта ён распаляе ў Заходняй Украіне канфлікт паміж праваслаўнымі і грэка-каталікамі. Праваслаўныя іерархі патрабуюць, каб грэка-каталікі вярнулі ім царквы і царкоўную маёмасць, атрыманую імі пасля 1988 года.

Справа ў тым, што ў праваслаўных іерархаў маскоўскай патрыярхіі выпадае з памяці нядаўняя балючая гісторыя Заходняй Украіны. У 1946 годзе уніяцкая царква, якая там існавала некалькі стагоддзяў, была забароненая сталінскімі ўладамі, мноства святароў і вернікаў апынуліся ў сібірскіх канцлагерах, а ўсе храмы грэка-каталікаў былі перададзеныя Рускай праваслаўнай царкве (маскоўскай патрыярхіі, тады адзінай у СССР). Да 1988 года ўкраінскія уніяты існавалі як катакомбная царква (выконвалі абрады нелегальна). Калі 1988 год прынёс канец рэлігійнаму пераследу, грэка-каталікі здолелі вярнуць назад частку сваёй маёмасці, якую пры Сталіне атрымала Руская праваслаўная царква. Зараз праваслаўныя патрабуюць тое, чым карысталіся, зноўку сабе. Жаданне паказаць абшар праваслаўнай царквы пад маскоўскай юрысдыкцыяй прывяло да забыцця на шматлікія ахвяры і несправядлівасці пасляваеннага часу, якія пацярпела грэка-каталіцкая царква Заходняй Украіны.

Фота IREX/ProMedia

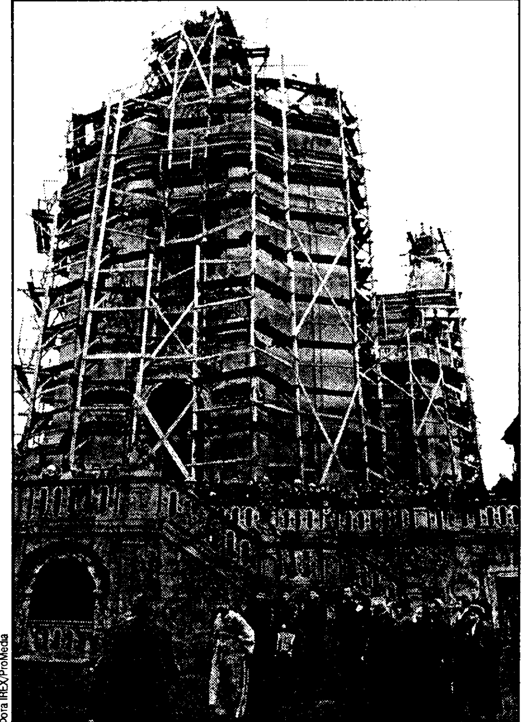
Любамір Гузар – новы ачольнік Украінскай грэка-каталіцкай царквы.

Дарэчы прыгадаць, што ў Беларусі працэе адняцця маёмасці ад уніятаў адбываўся ў 19 стагоддзі. Тады аднялі не толькі іхныя храмы. Была вынішчаная і ўся уніяцкая рукапісная і друкаваная літаратура. Напрыклад, у Жыровіцкім манастыры на загад мітрапаліта Сямашкі уніяцкую літаратуру скарыстоўвалі замест дроваў на працягу 10 гадоў, а таксама спецыяльна звозілі кнігі з усёй Беларусі і палілі кніжныя кастры. Мноства ранейшых уніяцкіх цэркваў сёння выкарыстоўвае Беларускі экзархат Рускай праваслаўнай царквы.

Зразумела, што пратэст украінскіх іерархаў маскоўскай патрыярхіі немагчымы без блаславення патрыярха, бо ў царкве дысцыпліна пастаўленая лепей, чым у войску. Распаляць пажар варожасці паміж каталікамі і праваслаўнымі наўрад ці іерархі насмеліліся б, каб не мелі падтрымкі з Масквы. Такая непрыкрытая агрэсіўная палітыка дэманструе незацікаўленасць РПЦ у міры з каталікамі. Відочна, што акцыя пагрозы вывадам людзей на вуліцы пад рэлігійнымі лозунгамі носіць палітычны змест і, па сутнасці, ёсць правакацыя. Бо украінскія ўлады будуць змушаныя прыняць адпаведныя меры. Папа рымскі не толькі ачольнік сусветнай царквы, ён – ачольнік дзяржавы. Гэтая дзяржава – Ватыкан – прызнаная ў свеце. Таму намаганні Рускай праваслаўнай царквы скіраваныя на ўціск Кучмы.

Адзначым, што прэзідэнт Украіны зрабіў добрую справу для падвышэння аўтарытэту Украіны. Зручную магчымасць выхаду з ізаляцыі згубіў прэзідэнт Лукашэнка. Папа рымскі пабываў нават на атэістычнай Кубе, і гэта прынесла немалыя дывідэнды Кастра. Паслухмяннасць перад Рускай праваслаўнай царквой і абарона яе вузкіх інтарэсаў на Беларусі прывялі да таго, што Лукашэнка зрабіў буйную палітычную памылку, якая неўзабаве яму адгукнецца. Патрыярхі знаходзяцца на сваім пасту пажыццёва незалежна ад стаўлення да іх вернікаў, а прэзідэнты змяняюцца з чалавечай волі.

Пакуль што да акцыяў Рускай праваслаўнай царквы на Украіне не далучыўся са сваім «комплексам» Беларускі экзархат. Аднак, гэта вельмі магчыма, бо маючы быць прыезд маскоўскага патрыярха на Беларусь у чэрвені адначасна з візітам папы ва Украіну вельмі паходзіць на «комплексные» мерапрыемствы. ■

Фота IREX/ProMedia

Сабор Святога Юры ў Львове – галоўны сабор Украінскай уніяцкай царквы – праводзіць рэстаўрацыю, чакаючы візіту папы рымскага.

СПОРТ

Фёдарава кідала ўбакі – і выкінула з дзесяткі

Аляксей ЗУБРОЎСКІ

Адна перамога, адна нічыя і дзве паразы – такі вынік выступлення беларускага шахматнага грасмайстра на супертурніры ў галандскім Вей-ан-Зэе ў апошніх чатырох турах. Гульні на вынік (а не на нічыю) – гэта ў звычаях Фёдарава, і таму такі ход падзей абсалютна не здзіўляе. Спачатку наш грасмайстр прайграў белымі фігурамі расіяніну, аднаму з лідэраў турніру, Аляксандру Маразевічу, а затым ужо чорнымі перамог англічаніна Майкла Адамса, які да гэтай паразы таксама ўваходзіў у групу лідэраў.

Наступным сапернікам Фёдарава быў балгарын Весялін Тапалаў, асноўны канкурэнт у барацьбе за месца ў дзесятцы. Тут атрымалася нічыя, а ў апошнім туры – зусім неабавязковы пройгрыш ад не самага моцнага расіяніна Сяргея Цівякова выкінула Фёдарава за межы дзесяткі лепшых на турніры.

Такім чынам, пасля фінішу турнірнае становішча такое: расіянін Гары Каспараў – безумоўны пераможца, ён набраў 9 ачкоў з 13 магчымых. Індыец, чэмпіён свету па версіі ФІДЭ, Вішванатан Ананд набраў 8,5 ачкоў, расіянін Уладзімір Крамнік і ўкраінец Васіль Іванчук – па 8 ачкоў. Здзівіў наваяўлены іспанец Аляксей Шыраў, які займаў перадавую пазіцыю яшчэ за чатыры туры да фінішу, а пасля «зліў» амаль усе свае гульні.

Аляксей Фёдараў заняў адзінаццатае месца з 5 ачкамі, што ў прынцыпе можна лічыць поспехам, бо на такім прадстаўнічым турніры, найвышэйшай дзевятнаццатай катэгорыі, з такім рэйтынгам, які мае беларус, набраць паказчык усяго «-3» – вельмі ганарова. Хаця першапачаткова было гонарам атрымаць запрашэнне на гэты турнір. ■

● У гэтым шахматным палацы ў Індыі Фёдараў прайграў Чэмпіянат свету

Месца для рэабілітацыі іміджу – Славенія

Аляксей ШЫДЛОЎСКІ

У гэтую суботу ў славенскім мястэчку Паклюка распачнецца штогадовы чэмпіянат свету па біятлоне. Самы актыўны ўдзел у ім прымуць і мужчынская, і жаночая зборныя Беларусі па біятлоне.

Няўдалае выступленне беларусаў на амаль усіх этапах Кубка свету па біятлоне ў гэтым годзе навявае сум, калі абдумваеш перспектывы выступлення нашых біятланістаў на гэтым першынстве свету. Але надзея, як банальна гэта ні гучыць, памірае апошняй, і таму першую гонку першынства 3 лютага ў 11.15 па беларускім часе мы будзем чакаць з нецярпеннем. А будзе гэта мужчынскі спрынт. У той жа дзень пройдзе і спрынт жаночы. Больш поўны расклад гонак мы дадзім у перадчэмпіянатным нумары ў пятніцу. ■

Уроки истории разделенного острова

Удача народа – умный и популярный лидер

Джеффри Д.САКС,
директор Центра международного развития в Гарвардском университете

На расстоянии семи сотен миль от побережья Флориды расположен один из самых бедных уголков на планете – Испаньола. Здесь была первая остановка Кристофора Колумба в Новом свете. Остров находится в полутора часах лета к югу от Майами, и можно было бы ожидать, что он будет тропическим раем и заодно излюбленным местечком для оффшорного бизнеса Соединенных Штатов. Но реальность гораздо более жестока.

Испаньола является домом для двух наций. Гаити, на западной стороне, — самая бедная страна на Американском континенте. Доминиканская республика, на востоке острова, более богата, здесь средний доход в шесть раз превышает средний доход на Гаити. Тем не менее, и Доминиканская республика испытывала политический и экономический хаос вплоть до прорыва, произошедшего в последнее десятилетие. С возвращением в прошедшем году на должность президента Жана-Бертрана Аристида продолжительный цикл бедности и насилия в Гаити может закончиться.

Обнищание Испаньолы берет начало в эпоху существования колоний. Европейцы колонизировали Карибские острова и безжалостно принуждали миллионы рабов-африканцев работать на сахарных плантациях и умирать молодыми. Тропические леса вырубались для расширения плантаций. Испаньола испытала на себе самые ужасные последствия сведения лесов, эрозии почв и разрушения сельскохозяйственного производства, особенно на гаитской стороне.

После прекращения рабства когда-то прекрасный остров едва мог кормить огромное число людей, бывших в прошлом рабами. Расизм в Америке еще более ухудшил условия жизни. Америка отказывалась признавать Гаити независимой страной до 1860-х годов, то есть еще около шести десятилетий после того, как восстание рабов на Гаити положило конец колониальному правлению Франции.

Такие страны, как Гаити и Доминиканская республика, обнаружили, что плывут по течению с необразованным населением, с полуживым сельским хозяйством, дающим минимальные средства для существования. Долгосрочные нужды этих людей требовали массивных инвестиций в здравоохранение и образование, а также перехода к новым направлениям экономической активности. В 20-ом столетии среди прибыльной деятельности на Карибских островах были туризм, проведение оффшорных банковских операций, интенсивное за счет дешевого труда производство, особенно текстильная и швейная промышленности, а также сборка электроники. Но гаитянский и доминиканский диктаторские режимы, которые находились у власти на протяжении этих десятилетий, были неспособны привлечь даже эти виды бизнеса.

Доминиканская республика, несмотря на диктаторское правление и периодические вторжения со стороны США, не так давно совершила прорыв к развитию системы здравоохранения и образования и переходу к прибыльному производству и деятельности в сфере предоставления услуг. В результате она превратилась в 90-х годах в одну из наиболее быстро растущих экономик в мире с увеличивающимися инвестициями в туризм и интенсивным за счет труда производством.

На Гаити нищета еще более углубилась. Америка поддерживала ряд жестоких диктаторов, незаинтересованных в экономическом развитии. Когда в середине 1980-х годов пала диктатура Дювалье, Америка начала оказывать содействие процессам демократизации, но всплески насилия привели к тому, что Америка наложила на страну экономические санкции. Эти действия рассеяли даже то незначительное инвестирование, которое производилось в Гаити.

Лидер бедняков Гаити Жан-Бертран Аристид выиграл президентские выборы, проводившиеся в 1990 году, но был свержен в результате военного переворота. Спустя три года Аристид вернулся к власти при поддержке вооруженных сил Соединенных Штатов.

Ситуация на Гаити таит в себе опасность. Немногие обеспеченные гаитяне не доверяют Аристиду, а он не доверяет богатым по двум причинам: они поддержали переворот, направленный против него, и традиционно враждебно относятся к реформам.

Столетия насилия и бедности могут, в конце концов, привести к социальному и экономическому прогрессу, если все ключевые участники поднимутся выше своих личных баталий. Президент Аристид понимает, что настоящая его битва должна быть направлена не против небольшого сообщества богатых, а против массовой бедности. Эта битва требует крупных инвестиций для создания рабочих мест, а также финансовой помощи от Америки и ООН для борьбы с болезнями, безграмотностью и проблемами окружающей среды.

Массовая популярность Аристида заключает в себе возможность для проведения реформ, которые могут стать основой долгосрочного экономического развития. Гаити не смогут сами преодолеть свою бедность. Гаити требуется срочная финансовая поддержка для того, чтобы дети пошли в школы, чтобы сократились такие заболевания, как туберкулез и СПИД, которые убить многих людей.

Гаити является ярким примером того, как цикл бедности, болезней и насилия репродуцирует сам себя в течение многих поколений. Несложно увидеть путь экономического развития, но чтобы на него встать, бедные страны часто нуждаются в доброй воле и поддержке своих сильных соседей, как, впрочем, и в удаче. Удача Гаити сегодня — иметь популярного и свободно избранного лидера. Когда страны с трагической историей получают подобное проявление знаков удачной судьбы, богатые и могущественные мира сего должны использовать этот шанс, чтобы помочь таким странам развиться. ■

© Project Syndicate

Фатальная сустрэча з расіянінам

Урад Канады запатрабаваў ад Расіі, каб яна прыпыніла дыпламатычны імунітэт у адносінах свайго дыпламата, які наехаў машынай на людзей у Атаве.

Канадскі міністр замежных справаў Джон Мэнлі заявіў журналістам, што ўрад лічыць інцыдэнт вельмі сур'ёзным, але мае мала што зрабіць, пакуль Расія будзе спасылацца на Венскую канвенцыю, якая надае дыпламатам імунітэт супраць крымінальнага пераследу ў краіне знаходжання.

Па звестках сталічнай канадскай паліцыі, легкавік, за рулём якога быў расійскі дыпламат у нецвярозым стане, збіў 50-гадовую Катрын Маклін, якая прагульвала па вуліцы свайго сабачку. Жанчына памерла на месцы трагедыі. Яе сяброўка, 56-гадовая Катрын Дор, якая была з Маклін на гэтай фатальнай прагулцы, атрымала раненні і патрапіла ў шпіталь. Моцна была траўміравана і сабачка, яе прыйшлося ўсыпіць, што ў Канадзе лічыцца за надзвычайнае здарэнне.

Затрыманы кіроўца легкавіка паказаў паліцыі дыпламатычнае пасведчанне, катэгарычна адмовіўся ад тэста на алкагалізм і як дыпламат быў адпушчаны. Напачатку канадскія ўлады не паведамлялі імя расійскага дыпламата. Паслу Расіі, выкліканаму ў міністэрства замежных справаў Канады, было таксама заяўлена, што адначасна ў Атаве зафіксаванае яшчэ адно дарожнае здарэнне з удзелам расійскага дыпламата, хоць яно абышлося без пацярпелых. У адносінах абодвух дыпламатаў Канада высунула аднолькавае патрабаванне аб пазбаўленні дыпламатычнага імунітэту. У Атаве нагадваюць, што з падобным выпадкам сутыкнуліся ЗША і Грузія ў 1997 годзе, калі нецвярозы супрацоўнік грузінскага пасольства наехаў на дзяўчыну ў Вашынгтоне. Яна загінула. Тады прэзідэнт Шэварднадзе пазбавіў дыпламатычнай недатыкальнасці свайго дыпламата, і амерыканскі суд прыгаварыў яго да працяглага турэмнага зняволення. Праз год былога дыпламата дэпартавалі ў Грузію, дзе ён працягвае адбываць пакаранне.

Расійскі дыпламат, 45-гадовы Андрэй Князеў, які збіў дзвюх жанчын і сабачку ў Атаве, займае пасаду першага сакратара па палітычных пытаннях пасольства РФ. Цяпер ён абвінавачваецца ў злачыннай неасцярожнасці, вынікам якой сталі смерць і цялесныя пашкоджанні людзей, а таксама ў адмове прайсці праверку на ўтрыманне алкаголю ў крыві.

Расія адазвала сваіх службоўцаў, не пагадзіўшыся зняць з іх імунітэт і перадаць канадскаму суду. Справы адазваных супрацоўнікаў пасольства РФ будуць разглядацца на радзіме ў адпаведнасці з законамі Расіі.

Чым можа закончыцца для вінаватых гэтая гісторыя, пакуль невядома. ■

Інтэрфакс

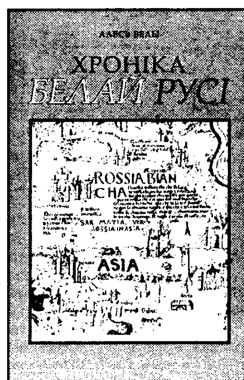
КНІГАРНЯ

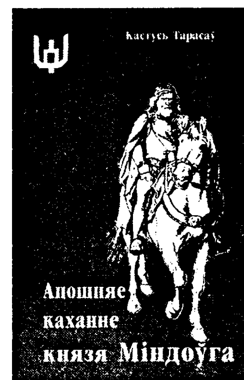
Кнігі для студэнтаў, настаўнікаў, вучняў!

Сёння – кніга, па сутнасці, самы танны падарунак, які можна зрабіць сябрам, выкладчыкам, вучням, студэнтам. Тым больш, калі кніга карысная і дапаможа ў вучобе, навуцы, узбагаціць ведамі.

Цікавыя і карысныя ўзоры новай беларускай кнігі можна знайсці на кніжнай выставе ТБМ (Мінск, вул. Румянцава, 13. Блізка ад метро «Плошча Перамогі»).

Тэлефон кніжнай выставы – **284-85-11**.

Галоўны рэдактар **Павел ЖУК**

© НАША СВАБОДА. Спасылка на газету НАША СВАБОДА абавязковая. Рэдакцыя можа не падзяляць меркаванні аўтараў, публікаваць артыкулы дзеля палемікі
Адрас: г.Мінск, пр-т газеты «Известия», 8-173. Пасведчанне аб рэгістрацыі № 1289. Выдаецца з 25 лютага 2000 г. Заснавальнік Зміцер Жук.
Выдавец – рэдакцыя газеты НАША СВАБОДА. E-mail: NPSvaboda@irex.minsk.by Надрукавана ў друкарні УП «Мэджык»
г. Мінск, ул. Кнорына, 50. Заказ №103 Нумар падпісаны ў друк 30/01/2001 (15.00) Наклад – 14.580